


TRE SLAGS TROENDE

 La oss bøye våre hoder. Med våre hoder bøyet, og våre hjerter, lurer jeg på hvor mange som ønsker å bli husket i bønn, bare løft opp hånden, og si, "Herre, husk på meg, O Herre." Det er en mengde bønnebegjær her, lommeterklær ligger på talerstolen.

² Kjære Himmelske Far, vi er samlet igjen denne kvelden under dette taket, hvor Du har møtt oss så mange ganger, og har uttrykt Din kjærlighet til oss; mens vi prøver på våre ydmyke måter å uttrykke vår kjærlighet og takknemlighet til Deg, for hva Du har gjort for oss. Og i kveld kommer vi igjen, Herre, som et folk i behov, for vi er alltid i behov av Deg. Og så lenge som vi er her på jorden, vet vi at ropet vil være der, for vi er i en kamp. Og vi er. . . Kampen raser, og Du lovet og sa hvordan fienden ville være som en brølende løve. Han er løs blant folket, og vi kan se det overalt, lik en brølende løve som fortærer hva han kan, fordi han vet at hans tid er kort. Men vi har—vi har en—en Far som bryr seg om Sine små, og vi flykter til Deg med våre bønner, i kveld, Herre. Vi ber om at Du vil bønnhøre dem.

³ Og disse lommeterklærne som ligger her, Far, betyr at der er syke mennesker et eller annet sted i landet, og som påkaller og trenger Deg, og har tro på Deg, til å utøve sin tro her ved å sende disse lommeterklærne. Gud, bønnhør at enhver av dem blir helbredet.

⁴ Vi ser Din mektige kraft, Herre, bare for få øyeblikk siden der i det rommet, gjenopprette fullkomment den tapte hukommelsen til en gutt. Vi ser Din store kraft, gang på gang, fjerner sykdom og åpenbarer hjertets hemmelighet, og viser folket, og setter dem i rett stand. Vi takker Deg, Herre Gud, fordi det er hinsides noe menneske. Det er hinsides at noen av oss kunne vite, hvordan Du kan åpenbare selve årsaken, og hva som forårsaket det, og hvordan det er. Det er Deg, Far. Og vi vet, at, "Ordet gransker hjertet, og som en Åpenbarer av hjertets tanker og hensikter," så vi takker Deg for dette.

⁵ Og nå, Herre, tror vi at folk nå, med hodene bøyd, tenker på disse tingene, og det er Den Hellige Ånd som taler til dem. Og gi at hver enkelts bønnebegjær kan bli besvart. Frels den som kan frelses, Herre, i kveld. De fortapte, må de komme inn og bli frelst.

⁶ Vi er så takknemlige over se den store, svære haugen av våre klær der, vel vitende at graven har blitt åpnet; og det gamle menneskets synd har blitt begravd, for mange av dem. Og jeg takker Deg for det, Far. Og må de vandre i et nytt Liv, resten av sine dager. Gjennom Jesus Kristi Navn, ber vi om det. Amen.

7 Herren velsigne deg, og bønnhøre de bønnebegjærene du hadde på ditt hjerte å bli besvart.

8 Nå, jeg tror Billy sa at broder Wheeler hadde en liten baby. Var det riktig? Gjorde jeg en feil der, å bli innviet, eller noe annet, eller velsignelse. [Broder Neville sier, “Jeg tror der var tre eller fire babyer.”—Red.] Ja vel. Hvis dere kunne bringe dem opp nå, ville vi bli glade; hvis de eldste ville komme fram, og legge hendene på de små vennene, og innvie dem til tjeneste. Og vi vil bare prøve å være kortfattet. Og vi ønsker disse små vennene, som ønsker å komme til Herren Jesus, som ønsker å bringe sine—sine små juveler som Gud har gitt dem. Vi prøver alltid å gi plass for dem, fordi vi vet ikke hva morgendagen bringer.

9 Min mor pleide å si til meg, “Ikke utsett, til i morgen, det som kan bli gjort i dag.” Det er riktig, fordi du vet ikke hva morgendagen bringer, men vi vet Hvem som holder morgendagen. Det er hovedsaken. Vi vet Hvem som holder morgendagen.

10 Broder Wheeler, Herren Gud velsigne deg. Og dette er søster Wheeler. Jeg er sannelig glad for å møte deg. Og jeg. . . mitt store privilegium, å møte deg, første gangen, tror jeg, som jeg vet om. Og dette er din baby. Hva er dens navn? [Søster Wheeler svarer, “Carlena Rebecca.”—Red.] Carlena Rebecca. Vel, hvilken fin liten jente, så nydelig som hun kan være. Nå, lille Carlena Rebecca Wheeler.

11 Broder Wheeler er en av våre diakoner her i menigheten, og Gud har velsignet deres forening, med denne lille. Jeg tror dere har, omkring, to andre jenter, som jeg vet om, har dere ikke? [Broder Wheeler svarer, “Tre.”—Red.] Tre andre jenter. De er virkelig fine damer, ettersom jeg forstår, og så jeg ber om at Gud vil gjøre Rebecca akkurat lik de andre. Ser dere? Og da vil det bli tilfredsstillende for dere alle sammen, vil det ikke? Det er riktig, fordi de er svært søte barn.

12 Jeg vet ikke om hun vil la meg holde henne eller ikke, men, hvis hun ikke vil, vil vi legge hendene på henne. Ønsker du å komme over hit til meg, Rebecca? Du vil at jeg skal holde deg? Det er veldig fint. For en vakker liten jente!

La oss nå bøye våre hoder.

13 Nådige Himmelske Far, idet vi står her framfor denne diakonen, i kveld; og virkelig en fin tjeneste han har, for en diakon må bli funnet ulastelig, en kvinnes ektemann, styre familien sin godt. For, hvis han ikke vet hvordan han skal styre sin familie, hvordan kan han styre Guds hus? Og vi takker Deg at denne broderen har møtt disse kvalifikasjonene, og vi finner i ham Guds Ånd.

14 Og han bringer nå sin lille babydatter her, for å bli innviet. Du har plassert henne i deres armer for å bli oppdratt. Gud, og

hvor takknemlige vi er, at vi kan si, deres ønske er at hun vil bli som de andre søstrene sine. Gi, Far, at dette vil bli slik. Og må dette barnet leve og—og bli en stor tjeneste til Deg, Far. Og nå, i Jesu Kristi Navn, gir vi denne babyen til Deg for et liv i tjeneste. Gjør henne frisk, sterk; må hun leve et langt liv, inntil Jesus kommer, hvis det er mulig. Og så, Far, tror vi at hun vil bli oppdratt i Kristi formaning. Og vi gir hennes liv til Deg, for et liv i tjeneste. Amen.

¹⁵ Gud velsigne deg, Rebecca. Og Gud velsigne dere, broder Wheeler og søster Wheeler. Herren være med dere.

¹⁶ God dag? Her er det nå en annen liten jente med et stort smil i ansiktet. Og hva er hennes navn? [Moren svarer, "Rhonda Renee Coats."—Red.] Rhonda Renee Coats, er det riktig? Er dere i slekt med Jesse og dem, Jesse Coats? ["Nei."] Jeg bare tenkte. . . Jeg kjente noen av Coats sine her i byen. Jeg kjente dem virkelig godt, og vært—vært venner av meg i—i lang tid.

¹⁷ Rhonda, Rhonda Renee. Lurer på om du vil komme bort til meg, Rhonda? Jeg skal—skal gi deg rett tilbake til moren din, så snart vi har gitt deg over til Herren Jesus. Nå, er hun ikke søt!

La oss nå bøye våre hoder.

¹⁸ Himmelske Far, idet Dine eldste og jeg står sammen i kveld, i enighet og i harmoni i Evangeliet, bringer denne moren denne lille Rhonda Renee til Deg for innvielse. Du har plassert henne i hennes armer, for omsorg, og den første tingen hun kan gjøre er å forære henne tilbake til Deg. Slik Job sa i fordum, Herren gir disse tingene. Og vi ber, Gud, at Du vil bevare henne trygt inntil den timen da Du vil løfte henne bort. Og, Gud, gi at hun vil leve et virkelig Kristent liv og være et eksempel for andre, idet hun vokser opp. Velsign hennes hjem, og må det være innviet til Deg, en full tjeneste, med oppriktige hjerter. Og nå, Gud, gir vi lille Rhonda Renee Coats til Deg, i Jesu Kristi Navn, til et liv i tjeneste. Amen.

Veldig søt! Gud velsigne deg, søster.

¹⁹ God dag! [Søsteren svarer, "Robert Paul Shammel."—Red.] Robert Paul Shane? ["Shammel"—Red.] Shammel.

²⁰ Vel, hva om. . . Og du er på en måte ung ennå, jeg tror ikke du kan lage mye oppstyr om det. Ikke le slik av meg. Se hitover, hvis dere ønsker noe å le av. Robert Paul, hvilket vakkert navn!

La oss bøye våre hoder.

²¹ Gud, idet denne unge jenta kommer hit; for oss ville hun, bare, være et barn. Og hun gir sin lille gutt, O Gud, til et liv i tjeneste for Deg. Det er frukten og resultatet av deres forening. Jeg ber, Gud, idet Din eldste og jeg legger hendene på denne lille vennen, at hans liv vil bli innviet til Deg. Gi, Herre, hvis

det er en morgendag, at han må bære i seg Budskapet, som hans—hans foreldre lytter til, Gud. Gi det. Og jeg ber om at Du vil velsigne deres hjem, og må barnet bli oppdratt i Guds formaning, og bli en—en kjærlig disippel av Deg. Vi gir ham til Deg i Jesu Kristi Navn. Amen.

²² Vel, han—han er bare en fin gutt. Det er det hele. Ja, sir. Kunne ikke be om noen søtere, kunne du? Der er ingenting i verden som kunne være noe søtere, det er riktig, enn den lille vennen. Smiler over det hele! Så søt? [Forsamlingen svarer, "Amen."—Red.]

²³ Det er de gangene min kone misunner meg jobben, å holde disse babyene. Hun elsker å holde dem. Og jeg gjør det, også, men jeg er alltid redd for at jeg vil skade dem. De er så, så søte, vet dere, og ser så delikate ut, men, dere vet, de er—de er virkelig tøffere enn hva vi ville være.

²⁴ Nå, jeg sa dere at jeg skulle komme meg ut. . . Vel, jeg har bare fått trettifem minutter. Jeg er nødt til å skynde meg, må jeg ikke? La oss se. Jeg—jeg—jeg mener ikke å—å feilvurdere noe, eller å si noe galt, men jeg skal prøve virkelig hardt, fordi. . . Dere vet, etter at vi kommet opp i årene, er vi—er vi ikke akkurat så aktive som vi pleide å være, vet dere. Milene blir noen ganger røffe, og to eller tre møter om dagen, ja visst. . .

²⁵ Og hva som gjør hoveddelen, er de visjonene. Forkynnelse skader meg ikke. Du store, jeg kan stå her hele dagen lang, det bryr meg ikke, men jeg. . . Men nettopp de visjonene, og når jeg har mennesker i disse samtalene, det er hva de må ha. Skjønner? Det er hva de er her for. Det er noe som ikke kan bli løst ved bare å legge hendene på. Det er nødvendig å få vite roten, starten på det, hva som forårsaker det, hva gjorde det, og deretter hva de skal gjøre for å komme ut av det. Det er hva de er her for.

²⁶ Nå, møtene starter, i overmorgen kveld. . . eller, nei, jeg ber om unnskyldning, det er onsdag kveld, i Shreveport, Louisiana. Og hvis noen av dere har venner rundt der, ja, be dem å bli med over. Life Tabernacle, tror jeg, er hvor det—det starter, med mindre det blir et auditorium tvers over, hvis de kan få det, som gir dem litt mer sitteplasser. Men de har balkongen ovenpå, og den store hovedsalen, og så en sal nede under det. Så, jeg vet ikke akkurat hvor mange seter den har, men det er en. . . Hvis det blir for ille, kanskje vi kan få auditoriet rett på den andre siden av den, som vil. . . Jeg vet ikke hvor mange seter den har, heller. Jeg har hatt møter der, men jeg husker ikke. Dette er et—årlig stevne.

²⁷ For tre år siden var jeg der nede, og vi startet en vekkelse, i Herrens Navn, og den har aldri sluttet, siden. Bare fortsetter hele tiden videre, bare hele tiden; hver dag, kommer folk inn, blir frelst, døpt, og fortsetter med Herren slik som det,

forkynnere og alt kommer rett inn. Og vi bare . . . Så lenge som det fortsetter slik, og jeg må være her, vil jeg besøke det hele tiden, og bare legge inn mine få ord og—og gå framover.

²⁸ Nå, det vil begynne onsdag, og slutte søndag. Kristne Forretningsmenns frokost er . . . ikke jeg . . . glemmer navnet på det hotellet . . . Jeg tror det . . . heter . . . De, de vil fortelle dere det når dere kommer dit. Det er de forretningsmennenes frokost.

²⁹ Hadde en fin tid der, dere forretningsmenn her, forrige gang der. Herren frelste en—en rabbi, fra byen. Og, åh, jeg vet ikke alt som skjedde. Var en vidunderlig tid i Herren, der, forkynte om Pakten i Blodet. Så vi . . . Det er hva Jødene kjenner til; det er blodet. “Uten blodsutgytelse, er der ingen forlatelse,” ser dere.

³⁰ La oss nå gå rett til Ordet, og jeg vil gjøre mitt beste for å holde mitt ord til dere.

³¹ Og nå, hvis Herren nå er villig, søndag etter jul, hvis dere er på ferie og kjører rundt om, hvis det ikke er glatt og så videre, hvis dere—dere er rundt omkring her i nærheten, ja så, stikk innom. Og vi tar sikte på å ha møte her søndag morgen, på—på—på søndag etter jul. Hvilken dato er det da? [Noen sier, “Tjueniende.”—Red.] Tjueniende, den tjueniende dagen, og det er søndag etter jul, tjueniende dagen. Nå, hvis noe skjer som vi, noe, så vi ikke kommer til, og ikke kan være her . . . Vi kjenner ikke framtiden, vet dere. Men hvis noe skjer, ja, dere som bor utenbys, som kommer, som folk nede fra Memphis . . .

³² Jeg ønsket å høre broder Ungren synge *O Store Gud*. Og jeg . . . Er han her i kveld?

³³ Og, så, og jeg har alltid så mange ting, jeg kan ikke få gjort alt, kan ikke få gjort alt sammen. Gud velsigne dere, dere folk.

³⁴ La oss nå vende oss til Skriftene nå bare en—en liten lesning av Skriften. Der, hvis mine ord feiler, vil ikke Dette. Og så vil Gud velsigne dere for å være her, bare for å lytte til Hans Ord. “Troen kommer av hørelsen, hørelsen av Guds Ord.” Er det riktig? Ettersom jeg nå tenkte . . . Mens, dere finner Johannes Evangelium, det 6. kapittel, begynner med vers 60, og leser til og med vers 71. Johannes Evangelium 6:60.

³⁵ Jeg tenkte nå, idet jeg så ut av vinduet for en liten stund siden, og jeg så på solnedgangen og så hvordan hele naturen har en lov. Og når vintertiden kommer, sender naturens lov, automatisk, saften ned i røttene til trærne. Den blir begravd.

³⁶ Som Job sa, “Åh, om Du ville gjemme meg i graven, at Du ville bevare meg på det hemmelige stedet inntil Din vrede er over.” Og nå, slik er det, “Om Du ville skjule meg!” Se, han så den—den naturen, at treets, liv gikk ned i røttene; broder Way. “Og være der inntil vreden er passert, og så kalle meg og gi meg en tid.” Skjønner?

³⁷ Naturen har en lov. Det finnes en naturlov; det finnes ingen måte å komme utenom den. Det er en naturlov. Og så er det en åndens lov; det finnes heller ikke noen måte å komme utenom den.

³⁸ Jeg snakket med et par denne ettermiddagen, om, at du kan ikke fullstendig tilintetgjøre noe. Menneskelige vesener kan ikke utslette. De kan rive ned, men ikke tilintetgjøre. Og noen sa, “Vel, hva med å ta og brenne et stykke papir, utslettes det?” Nei, sir. Det bryter bare opp kjemikaliene, ved varmen fra ilden. Det går rett tilbake til gassene, hva det var i begynnelsen. Du kan ikke tilintetgjøre. Og hvis verden besto lenge nok vil, de samme gassene, som—og kjemikaliene som var i det papiret, komme rett tilbake og bli en papirbit igjen. Der har vi det. Du kan ikke utslette. Presist.

³⁹ Gud, om så. Hvis der er en oppstandelse av alle ting, tilbake igjen, og ingen tilintetgjørelse, er der en oppstandelse av den rettferdige, ja, og vi må komme tilbake. Det er alt som skal til. Det er ingen måte i det hele tatt å gjøre det på. Uansett om de er brent opp, om de er druknet, uansett hva som skjer, dere kan ikke utslettes.

⁴⁰ Bare husk at enhver del av deg var her, da Gud talte verden inn i eksistens. Han la ditt legeme her akkurat da. Og der er ingenting som kan ta det bort unntatt Gud. Alt er tilbake i Hans hender igjen. Skjønner? Og Han er den Ene, den Ene, Skaperen, som var den Ene Som gjorde løftet, så vi er sikre på at der er Evig Liv. Og vi har visshet i våre hjerter nå om at vi har Evigvarende Liv, Evig Liv som ikke kan dø, i oss nå. Ja vel.

⁴¹ Johannes Evangelium 6. La oss nå begynne med det 6. kapittel i Johannes Evangelium og begynne med vers 60.

Mange av disipler hans som hørte dette, sa da, Dette er en hard tale; hvem kan høre på den?

Siden Jesus visste . . . seg selv at disiplene hans klaget over dette, og Han sa til dem, Er dette til anstøt for dere?

Hva . . . om dere skulle se Menneskesønnen stige opp dit hvor Han var før?

Er—er det . . . ånden som gir liv; og kjødet gagnar ingenting: de ordene som Jeg taler til dere, de er ånd (det er Ham), og de er liv. (Hva sa Han? “Jeg er Sannheten, Livet.”) . . . de er ånd, . . . de er liv.

Men det er noen av dere som ikke tror. For Jesus visste fra begynnelsen hvem det var som ikke trodde, og hvem det var som ville forråde ham.

Og Han sa, Derfor sa Jeg til dere, at ingen kan komme til Meg, uten at det blir gitt ham av Min Far.

Og etter den tid trakk mange av disiplene hans seg tilbake, og gikk ikke lenger omkring sammen med Ham. (“Hard tale,” ser dere, han kunne ikke ta imot det.)

Da sa Jesus til de tolv, Vil også dere gå bort?

Men Simon Peter svarte Ham, Herre, hvem skal vi gå til? For du har det evige livs ord.

Og vi tror det og har erkjent at du er Kristus, den levende Guds Sønn. (Du store!)

Jesus svarte ham, Har Jeg ikke utvalgt dere tolv, og en av dere er en djevel?

Han siktet til Judas Iskariot Simons sønn: for det var han som skulle forråde ham, han som var en av de tolv.

⁴² Nå, hvis jeg skal tale over et emne i kveld, og prøve å gjøre mitt beste for å bruke en halv time, ønsker jeg å snakke om: *Tre Slags Troende.*

⁴³ Og jeg har ofte kommet med uttalelsen. Og jeg tenkte, “Vel, jeg tror bare jeg skal forkynne det denne ene gangen, i ettermiddag.” Jeg tenkte det.

⁴⁴ Først de troende, liksom-troende og vantroende. Nå, det er litt av et—et—et emne. Men, like så sikkert som vi sitter her i kveld, er den gruppen alltid samlet sammen. Hvor enn folket samles, finner vi denne gruppen, og har alltid funnet dem, og vi vil antakelig alltid ha dem inntil Herrens Komme. Og jeg vil at vi, i kveld, skal se på oss selv, ettersom jeg taler om disse tre gruppene, og se hvilken gruppe vi er i.

⁴⁵ Husk nå, jeg taler her kanskje til . . . Denne menigheten, som er fullpakket i kveld igjen, rundt om langs veggene og korridorene, men jeg taler også til verden rundt omkring. Ser dere? I alle ulike deler av verden sirkulerer disse lydbåndene gjennom lydbåndtjenestene.

⁴⁶ Nå ønsker jeg å snakke om tre forskjellige slags troende nå. Husk nå, *troende*, mitt emne er *troende*. En av dem er en sann troende, og den neste er en liksom-troende, og den neste er en vantro. Skjønner?

⁴⁷ Nå, den første gruppen vi ønsker å snakke om, er den troende. Fordi, jeg synes han burde være først, fordi han er den som virkelig tror, nå, tror slik disiplene trodde her. Vi kommer til å bruke dette Skriftstedet som eksempel. Nå, de første er de troende, ekte troende. “Og troen kommer av å høre, å høre Guds Ord,” Guds Ord, som er Kristus. Ser dere, troende!

⁴⁸ Nå, la du merke til denne flotte uttalelsen som denne troende gjorde? Nå, en troende behøver ikke å være en smart person på verdens måte å være smart. Han trenger ikke å være en utdannet person på den måten som disse menneskene prøver å—å si at du må være; men du må ikke det. Du . . . Denne mannen som kom med denne uttalelsen, Bibelen Selv sier at han var både “uvitende” og “ulærd.” Peter, han ble virkelig ikke ansett som en intelligent person.

49 I Jesaja 35, står det, “En hovedvei skal det være der, og en vei, og den skal kalles ‘Den Hellige Vei.’ Den urene skal ikke gå på den.”

50 Jeg snakket med en av diakonene denne ettermiddagen, da vi snakket om bruene som spenner tvers over, og denne nye. Jeg sa, “Det er mange spenn tvers over vannforekomster, vassdrag i dag.” Og jeg sa, “Men det er et stort spenn som rekker fra jorden til Herligheten, den kalles, ‘Kongens hovedvei.’ Den urene skal ikke gå på den.” Det er riktig. Det er en—en vei som er bygget av vår Herre Kristus, spennet som er gjort fra denne jorden til et annet Land, og den urene skal ikke gå på den.

51 Peter, denne ulærde personen, av en . . . sto nær, da han så det grundig stadfestede Ordet for tiden, som Gud lovet at på den dagen ville det være Én som skulle stige frem som ville være en—en Profet i blant dem. Og Simon hadde vanskelig for å tro det, fordi det var så mange etterliknere av Det. Men da han så det ekte, utfoldede Ordet for den tiden, og hørte Ham virkelig identifiserte Ham, ble han—han absolutt overbevist om Hvem Han var. Og han var denne ene, sa, “Herre, hvem skal vi gå til?” da det ble spurt ham.

52 Da de—de folkemengdene skilte seg mellom de troende og de vantro og liksom-troende, sto de rett der alle tre i den samme gruppen av mennesker; troende, liksom-troende, og vantro akkurat som funnet i dette kapitlet her. Og fordi Jesus hadde talt Ordene på den måten Han gjorde det, hadde det atskilt Hans forsamling. Men det måtte gjøres.

53 Han var en stor mann så lenge som Han helbredet de syke, men da det kom ned til Læren og profetien, var det dette som atskilte dem—dem agnene fra hveten. Skjønner? Agnet svøper seg bare rundt hveten. Det er ikke hveten. Den kan ikke brukes. Det er ingenting i den. Ikke noe Liv i den. Det er skallet, og det kan ikke være sammen med hveten. Det er ikke arving med hveten. Og slik må det . . . Kun kjernen er hva vi snakker om, hjertet av hvetekornet.

54 Legg nå merke til, at Peter var overbevist om at Det var Messias. Nå, det spilte ingen rolle hva alle andre sa. Det forandret ikke saken hva prestene sa. Betydde ingenting for Simon Peter hva menigheten sa. Han var selv overbevist.

55 Jesus sa til ham, en gang da Han spurte, “Hvem sier menneskene at Jeg er?”

56 “Og noen sier Du er ‘en profet,’ og noen sier Du er ‘en av profetene i fordum som har oppstått,’ og—og at Du er ‘Moses,’ eller ‘Elias,’ eller en eller annen.”

Han sa, “Jeg spurte *deg*. Hva tror du?”

57 Og Peter sa, “Du er Kristus, den levende Guds Sønn.”

58 Han sa, “Velsignet er du, sønn av Jonas; Simon, Jonas sin sønn; for kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg. Du har

ikke lært det fra en bok, eller fra en trosbekjennelse, eller fra en katekisme. Du . . . Min Far, som er i Himmelen, har åpenbart dette for deg.” Der er en ekte troende; åndelig åpenbaring av Ordet. Ser dere? Og på- . . . “Du er Simon, og på denne klippe, din åpenbaring av Hvem Jeg er, vil Jeg bygge Min Menighet, og helvetes porter kan ikke seire over Den.” Ser dere?

Ikke underlig at Simon sa, “Hvem skal vi gå til?”

Jesus snudde seg og sa, “Vil dere også gå?”

⁵⁹ Og de sa, “Herre, hvor skulle vi, hvem skulle vi gå til? For, Du alene har Livets Ord. Du er den eneste Ene.”

⁶⁰ For, Han hadde ikke bare Livets Ord, Han var Livets Ord. Ser dere, Han var Livets Ord, og Simon hadde tydelig gjenkjent dette. Og da han gjenkjente det, var det hva som holdt ham fast, fordi det var åpenbart for ham at Han var det levende Ordet.

⁶¹ Nå, det er en ekte troende, når Den Hellige Ånd; ikke noen som er overtalt av en eller annen person, ikke av noen andre ting. Men når Den Hellige Ånd har åpenbart til deg Selve Ordet, og du ser Ordet klargjort, stadfestet; da kommer Guds Ånd og kommer inn i den tidsalderen, med Ordet for den tidsalderen, og manifesterer det.

⁶² Hvordan kunne en mann bli holdt tilbake fra å tro Luther hvis han hadde visst det? Luther var en reformator. Menneskeånden gikk fram der for reformasjon. Wesley, på samme måte. De måtte tro det. Ser dere, det var—det var budskapet til menighetstiden. Det var nøyaktig hva som hendte. Det er hva som skulle skje. Man måtte tro det.

⁶³ Og her er vi, nede i Laodikea tidsalderen. Og vi er lært at i den Laodikeiske tiden ble Kristus satt på utsiden av Sin menighet; og banket til og med på døren, prøver å komme tilbake inn. Så når vi ser det skjer, vet vi hvilken tidsalder vi lever i.

⁶⁴ Og, så, er vi ved avslutningen av verdens historien. Boken blir nå ferdig. Den siste linjen vil bli skrevet i den en dag, og den vil bli lukket, så skal tiden ikke være mer.

⁶⁵ Og der er et stort drama som går over scenen. Og Engler står over himlene, vokter. Du vet hva et drama er. Aktørene er klare. Du kan se dem opptre.

⁶⁶ Du kan se den onde opptre. Du kan se skurken i stykket, hvordan han kommer på scenen med sin listighet, for å forføre.

⁶⁷ Men du kan også se den bortrykkede Menigheten gjøre Seg Selv rede. Det er en stor scene. Du kan se Guds Nærvær stadfestet og skape det store drama som er forutsagt i Bibelen, spille seg selv ut. Hvilken tid å leve i, den mest herlige tiden! Mennesket i alle tidsaldre har lengtet etter denne tiden. Profetene i fordum lengtet etter å se denne tid, men fikk ikke oppleve det.

⁶⁸ Nå, det var en troende. Fordi, han hadde sett det. Han trodde det. “Vi er fullt ut overbevist om at Du er Kristus, Messias, Guds Ord for denne tiden, og vi tror det.” Se, det var en ekte troende.

⁶⁹ La oss bare raskt ta fram noen få troende, før vi går til den neste karakteren. La oss ta profeten, Noah. Da han, kanskje var han en bonde, kanskje han var i de dager, en bonde. Men da spotterne og de religiøse svermerne på den tiden... Menigheten hadde kommet til et lavmål, og Gud talte til Noah, og sa til Noah at han skulle bygge en ark. Noah debatterte aldri det med Gud. Han trodde Det, at Det var Guds Ord, og gikk raskt til jobben med å gjøre tingene klare.

⁷⁰ Det er en ekte troende. Ikke lag noe ståhei om det. Når du er fullt ut overbevist, det avgjør det. Akkurat som hvem som helst, uansett tro, uansett måten. “Tro kommer ved å høre.” Hvis dere kan stå på dette her, uansett hva doktoren sier er galt med deg! Ettersom, mannen har gitt deg en diagnose av tilfellene, og han vet sannsynligvis akkurat hva han snakker om, så langt som hans instrumenter og kunnskap vil tillate ham å kjenne til, men han sier at det er ingenting annet som gjenstår utenom døden. Men, be du, og du kan se der framfor deg en frisk mann eller kvinne stå der i framtiden. Ja, slik er det. Og det er akkurat det. Du vil gå rett inn i det like så sikkert som noe, fordi du tror det. Gud har sagt det. Du vet det er slik.

⁷¹ Som den lille kvinnen som hostet opp kreften, ser dere. Det var ingen tvil i hennes sinn, om hva som skulle skje. Kreften var død, og den løsnet, og ble borte. Ser dere? Det var det. Du tror det.

⁷² Lik den faren som brakte sin lille gutt, for en stund siden, inn der. Og han er her i bygningen et eller annet sted nå. Den lille gutten hadde hatt et fall, og mistet sin hukommelse. Han kunne ikke huske noe. Etter bare få øyeblikk, etter bønn, spurte jeg om hans navn. Og han sa meg hvor gammel han var, og der var han like så normal som en gutt bare kan være. Ser dere? De tror. Og når Gud sier noe, må det være på den måten.

Og Noah trodde Gud, og Noah ble ansett for en troende.

⁷³ Daniel, da menigheten var i fangenskap nede i Babylon, Daniel trodde Gud. Og uansett hvor mye de sa, “Vi vil komme med en proklamasjon. De skulle ikke be til noen annen gud enn dette bildet der ute,” av den hellige mannen, eller hva det enn måtte være. Daniel tok ikke noe hensyn til det. Han hadde hørt Gud, fordi han var en profet, og Ordet kom til ham. Og da templet ble innviet, ble det sagt, “Om noe menneske er i vanskeligheter i noe land, og ser denne veien mot dette hellige stedet, og ber, så hør fra Himmelen.” Og Daniel trodde Gud. Han var en ekte troende, og til og med løvene kunne ikke ete ham. Og det er riktig, ser dere, han var en troende. Han hadde noe virkelig og ekte. Han var en troende.

David, en annen troende, et lite utskudd av en gutt.

⁷⁴ Daniel tok ikke plass sammen med den moderne menigheten, heller ikke tok Noah plass sammen med den moderne menigheten. Ikke i det hele tatt. De trodde på hva Gud sa å være Sannheten. Uansett hva den moderne verden sa, trodde de hva Gud sa var Sannheten. Det er ekte troende.

⁷⁵ Nøyaktig det samme som Peter gjorde, og apostlene, de trodde at Han hadde Livets Ord og var Livets Ord. Jeg tror den samme tingen i dag. Og alt annet som er i motsetning til Det, finnes ikke, det er dødt. *Dette* alene er Livets Ord, og Kristus er Ordet.

⁷⁶ Nå, David, en rødmusset kar. For det første, ble han trolig plaget av sine brødre, fordi han var en liten fyr. Han var ikke stor nok til å bære en rustning. Han kunne ikke gå til krig, og han var for liten og mager. Og, likevel, kom han ut der som en troende.

⁷⁷ Og idet han satt bak der i ørkenen (voktet noen—noen få dusin sauer som hans far hadde satt ham å vokte, med en slynge, i et land hvor det var løver og bjørner og ulver, og så videre), begynte David å se på de skyggefulle grønne gressgangene, og visste hva det betydde for en sau å komme ned i den skyggen, og ligge ned i solens hete; visste hva en god, kald drikk med vann betydde, som han sa, “Slik hjorten tørster etter rennende vann, tørster min sjel etter Deg, O Gud.” Skjønner? Han hadde ropt, bedt.

⁷⁸ Og en dag oppsto krisen, en løve grep en av hans sauer, og dro iveri. Han tenkte, “Den Gud som gjorde meg til overmann over løven!” Ser dere. Og han tok slyngen og slo løven ned, med en liten stein i slyngen. Nå, hvis noen har sett en løve en gang, en av de afrikanske løvene, stor nakke med ullhår som de har i Palestina og Asia, de vet hvordan en av dem skapningene er. Når, en stor svær tre hundre magnum knapt kan slå ham ned, og han slo ham ned med en stein. Og da løven reiste seg mot ham, grep han ham i skjegget og drepte ham. Det er grunnen til at han visste hva han snakket om; han hadde en erfaring. Han hadde satt Gud på prøven, angående Hans Ord.

⁷⁹ Og han—han var ikke redd for Goliat, fordi, han var uomskåret. Han var ingen troende, i det hele tatt; og da Goliat kom ut og forbannet ham i navnet til sine guder.

⁸⁰ Og Goliat, var mange ganger større enn han; stor svær kar, fjorten tommers fingre på ham. Nå, fingrene kunne være så lange, ser dere, fjorten tommers fingre, en kriger. Og sannsynligvis veide brynjen som han hadde på seg, tre hundre pund, eller mer, ser dere, en slik hadde han på seg. En hjelm, og en stor . . . sannsynligvis var metallet en og en halv tomme tykk. En stor svær kjempe som det, gikk med en—med en veverstang som hevdes å være rundt tjue fot. Han hadde et

tjue-fot spyd i sin hånd. Nå hvordan kunne noen . . . En mann lik det kunne bare stå å plukke opp et dusin menn, og kaste dem lik *det*, ettersom de kom opp. Hvilken motstand!

⁸¹ Og der var han, sto der og skrøt av seg selv, brautende. Da den . . . så ut som oddsene er nede, ser du, sa han, “La . . . Ikke blod utgydes.” Sa, “La—la en eller annen mann komme å sloss med meg, og så hvis jeg vinner, da skal dere alle bare tjene meg; og så hvis—hvis—hvis dere vinner, så skal vi tjene dere.” Se, når djevelen tror han har fått oddsene mot deg, ser dere, det er når han liker å være brautende. Men han møtte feil mann. Han møtte den minste mannen i landet, liten, skuldrene bøyd, rødmusset utseende fyr.

⁸² Han sa, “Mener du å fortelle meg at dere, at den—den levende Guds hær, vil stå der og la den uomskårne filisteren trosse den levende Guds hær?” Ja visst, han var sjokkert over det! Hvorfor? Hvorfor? Han var en troende. De andre var liksom-troende. Ser dere? Se, han var en ekte troende. Han sa, “Hvis dere er redde, skal jeg gå og slåss med ham.” Ser dere? For en utfordring for en sånn liten fyr! Og så var han en troende, og han gjorde bare akkurat hva han visste at Gud ville gjøre. Han er . . .

⁸³ Da den uomskårne filisteren forbannet ham i navnet til sine guder, han sa, “Er jeg en hund; en bitteliten pusling av en gutt kommer fram lik det? Ja visst,” sa, “Jeg skal plukke deg opp med enden av mitt spyd, og jeg skal henge deg opp der i det treet og la fuglene plukke ditt kjøtt.” Åh, du store! Åh, hvilken forferdelig kar han var!

⁸⁴ David sa, “Du møter meg med et sverd og et spyd, med en rustning. Du møter meg i navnet av en filister. Men jeg møter deg uten et sverd eller et spyd, eller rustning, men jeg møter deg i Navnet til Herren Israels Gud.”

⁸⁵ Der har du det. Det er en troende. Det er hans festning. Det er hans skjold. Det er hans forsvar. Amen! Det skulle være Menighetens forsvar. Enhver troende, Dette er hans forsvar. Uansett hva som skjer, hva verden sier, alt annet, ditt forsvar er Herren Israels Gud. Der er det. “Jesu Kristi Navn er et mektig tårn, de rettferdige løper inn i det og er trygge.” Det er vårt forsvar, Jesus Kristus.

⁸⁶ Legg merke til, at da det hendte, vet vi hva som skjedde. David, hadde ingen steder å treffe uten det ene lille stedet da han slapp ned sin—sin—sin beskyttelse over ansiktet. Ett sted å treffe var rett der i pannen. Og før han kunne komme nærmere til den—den kjempen, anviste Gud draps-stedet, og han drepte giganten. Ser dere? Gud gjorde det. Nå, vi legger merke til at han var en troende.

⁸⁷ Nå, en annen troende var Abraham, og han var av dem . . . en kaldeer fra byen Ur. Og han ble kalt til å gjøre noe som

var . . . og tro noe som var totalt, fysisk umulig. “Men han tvilte ikke i vantro på Guds løfte,” sier Romerne 4, “men ble styrket, gav Gud ære.”

⁸⁸ Da Abraham var syttifem år gammel, og hans kone var sekstifem år gammel, og hadde levd sammen siden de var unge gutter. Det var hans halv-søster; en ung gutt og en ung jente. Og det var, de hadde levd sammen, uten noen barn i det hele tatt. Og Gud fortalte Abraham, “Atskill deg fra de vantro.” Gud kaller alltid til, atskillelse. “Atskill deg fra de vantro og vandre med Meg, og Jeg har gjort deg til en far for mange nasjoner. Jeg har allerede gjort det.”

⁸⁹ Og Abraham trodde det. Det er en troende. “Hvordan skal du gjøre det Herre?” han stilte aldri det spørsmålet. Gud sa Han ville gjøre det, og det avgjorde det.

⁹⁰ Da den første måneden passerte, og Sara fortsatt . . . Hun var forbi overgangsalderen. “Noen forskjell?”

“Ikke en ting.”

⁹¹ Men Abraham trodde det fortsatt. Tjuefem år seinere, var det fortsatt ingen forskjell, men Abraham trodde det fortsatt. Det er en troende. Det er ingen liksom-troende. Det er en troende. Tjuefem år senere, var Abraham sterkere enn han var til å begynne med. “Han trodde Gud, og det ble regnet ham til rettferdighet.” Fordi han tro . . . Det er den ekte troende.

⁹² Nå, etter en stund skal jeg la dere undersøke og se hvilken gruppe dere er i.

⁹³ Hva gjorde nå Abraham? “Vaklet ikke på Guds løfte,” usannsynlighetene.

⁹⁴ Hva ville en mann på syttifem år med en kone på sekstifem, gjøre, hvis de gikk til en doktor og sa, “Vi ønsker å gjøre forberedelser, på hospitalet. Vi skal ha en baby”? Og så tjuefem år senere, sa, “Doktor, holder du fortsatt hospitalet åpent?” Ser dere? Ser dere?

⁹⁵ Det får deg til å oppføre deg rart. Dine avgjørelser er underlige, for verden. Men for en troende, uansett hvor underlig det kan se ut. Bibelen sier at, “Han var fullt ut overbevist om at Gud var i stand til å utrette hva Han sa Han ville gjøre.”

⁹⁶ Det burde være standpunktet til enhver troende denne ettermiddagen. Gud er i stand til å holde hvert Ord som Han sa Han ville gjøre. Jeg bryr meg ikke om hva denominasjonene sier, av ord som, “Miraklens dager er over, og alt om at dette er telepati og alt, at det er spådoms-kunster. Det er . . .” Det gjør meg ingenting hva de sier. Jeg tror fortsatt. Hvis den pistolen er stilt inn på målet, vil den treffe målet. Og jeg tror at dersom en troende er stilt inn på Guds Ord, vil det treffe samme tingen. Hvis Guds Ord noen gang lovet det, vil det gjøre

det igjen. Jeg er fullt ut overbevist om det. At, når vi ser at vi er i denne tidsalderen da det er ment å være her, det er ment å være her. Disse tingene er ment å finne sted.

⁹⁷ Det er grunnen til at jeg tror at når Bruden er kalt ut og utvalgt, og satt i Livets Bok, vil der komme en lyd fra Himmelen som vil ta en slik dåp av Den Hellige Ånd inn i den Bruden som vil ta Henne fra jorden, i en Bortrykkende nåde. Gud lovet det. Bryr meg ikke om hvor mange vitenskapsmenn, og hvor mange astronauter de melder på, og alt annet, og hvor mange millioner mil de kan se; jeg bryr meg ingenting om det. Der er en Himmel, og der er en fullstendig Jesus Kristus Der som vil komme i en legemlig form for å motta Sin Menighet til Seg Selv. Uansett hvor gammel fortellingen virker, er den fortsatt Sannheten. Gud har sagt det. Det er—det er hva troende tror.

⁹⁸ Gud sa, “Jeg er Herren som helbreder alle dine sykdommer. Jeg er Gud og Jeg endres ikke.” Amen! Og Gud er Ordet. Og hvis Gud ikke endres, hvordan kan Ordet komme til å endres? Ser dere? “Jeg er Gud, og jeg forandres ikke.” Skriften sier det. Gud sa det Selv. Og hvis Han ikke kan endres, da er Han Ordet. “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var med Gud, og Ordet var Gud.” Det uforanderlige Ordet! “Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Amen! Ja, sir.

⁹⁹ Gud reiste opp legemer hele veien ned igjennom; Moses, og Esekiel og Jeremias, og Jesaja og Elias sine, hele veien, hvor Hans Ord midlertidig kom. Men det fulle Ordet ble manifestert i denne Mannen Jesus Kristus. Som, Han var Gud i det—Gud i fylden av Guddommen legemlig. Der ble Han til kjød. Jeg tror det, hvert Ord.

Job, en annen troende.

¹⁰⁰ Noen ganger settes troende på prøve. Ikke noen ganger; alltid! “For hver sønn som kommer til Gud må bli refset, prøvet, trent som barn.” Husk, prøvelsene, de støvete veiene, den hete forfølgelses-solen, men ditt hjertes lojalitet banker det materiale til det er rede til å danne karakteren. Guds barn er dannet korrekt på Hans Ord, for de er levende eksempler, og Guds Ord lever gjennom dem. Ser dere? Prøvelsen kommer til å ryste deg, til å sette deg dypest nede, for å se hvor du vil stå. De tester, prøver hver sønn som kommer til Gud.

¹⁰¹ Job gikk gjennom prøvelsene og testene. Hans barn ble tatt; alt annet tatt. Kirkemedlemmene kom, anklaget ham for å være en hemmelig synder, og prøvde å si alt mulig mot ham, men likevel ville han ikke høre på noe av det. Han visste at han hadde møtt Guds krav. Han visste at det ikke var noen behov for at satan skulle prøve å friste ham. Han visste det var djevelen. Og så lenge som satan kan få ham til å tro at hans sykdom var hans Gud som gjorde det, hadde han beseiret Job.

Men da Job en gang fikk den åpenbaringen at det ikke var Gud! Han gikk bare gjennom sine prøvelser for han skulle bli formet til noe. Det var ikke Gud som gjorde det. Det var satan som gjorde det.

¹⁰² Og samme tingen i dag. Han vil prøve å fortelle deg at disse prøvelsene og tingene er din Gud som prøver å legge straff på deg. Det er ikke slik. Nei, sir. Det er satan som gjør det, og Gud tillater det, for å herde deg; for å få deg til å se om du er—du er bundet til denne jorden, til jordas bekymringer, eller om dine skatter er i Himmelen. “For hvor dine skatter er, der er du også.” Det er rett. Ditt hjerte er hvor dine skatter er.

¹⁰³ Job, prøvet, likevel sa han, “Jeg vet at min Gjenløser lever; at på den siste dagen vil Han stå fram på jorden. Skjønt etter at mine hudormer ødelegger kroppen min . . .”

¹⁰⁴ La du merke til? Hudormene var allerede i ham. Dine hudormer er i deg. Du er i en forseglet kiste, uten luft i den, eller hvordan, men hudormene er allerede der. De er rett i deg, og de er klare til å bli kalt til tjeneste når som helst. Husk, Cæsar, ble fortært midt på gaten. Hudormene åt ham opp, midt på gaten, hans egne hudormer. De er rede, rett der.

¹⁰⁵ “Skjønt etter at mine hudormer ødelegger dette legeme, likevel, i mitt kjøtt skal jeg se Gud.” Amen! Du kan ikke tilintetgjøre det. Skjønt hudormene eter det opp, allikevel vil det komme tilbake igjen. “Som jeg selv skal se. Mine øyne skal se, og ingen annen.” Han sa det, Job. Hvorfor? Han var en troende. I prøvelsene var han en troende. Under forfølgelse, var han en troende. Han var en ekte troende.

¹⁰⁶ Josef, en annen troende, han kunne ikke hjelpe for at han var den han var. Han var en profet. Gud gjorde ham til en profet. Han ønsket ikke å være annerledes enn sine brødre, men han var annerledes. Gud gjorde ham til hva han var. Ingen annen kunne ta hans plass.

¹⁰⁷ Ingen kan ta din plass, uansett hvor liten den er. Du sier, “Jeg er bare en husmor.” Ingen kan ta plassen din. Gud, i Sin store økonomi, har plassert det slik, Kristi Legeme, i rett orden, slik at det ikke er noen som kan ta din plass. Hvor gjerne jeg ville tatt Billy Grahams plass, en av oss forkynnere, men vi kan ikke gjøre det; men, husk bare, Billy kan ikke ta vår plass. Skjønner, vi har alle en plass, noen av oss er evangelister, noen profeter, noen lærere, noen pastorer, hva enn vi måtte være; noen husmødre, noen mekanikere, noen bønder, hva enn det er, Gud har plassert deg på din plass. Skjønner?

¹⁰⁸ Josef var en profet. Han kunne ikke noe for at han kunne tyde drømmer. Han kunne ikke noe for at han så visjoner. Legg merke til hvor sann han var. Uansett om det kostet ham hans fellesskap med sine brødre, var han sann, fordi han trodde de

drømmene. Han trodde det, drømmen som han hadde, at de ville bøye seg for ham, kornbåndene ville det. Det skjedde fordi han trodde det. Han var en ekte troende. Hvor . . .

¹⁰⁹ Jeg har igjen fem minutter; og ti sider, se nå, se, av Skriftsteder som er skrevet ned her. Kvinnen . . .

¹¹⁰ Natanael, han var en troende. Er det rett? Natanael, da han så hva som skjedde; og det arbeidet i ham, at Jesus fortalte ham hvem han var, og sa at han var en—en “ekte Israelitt,” og der var “ikke noe svik” i ham, og fortalte ham hvor han var dagen før, “ba under et tre.” Han så ham da—da Filip kalte ham. Han var en troende.

¹¹¹ Det er mange som sto der, sa, “Dette er djevelens ånd. Djevelen utfører Gudommelig helbredelse.” Den gamle djevelen har ikke dødd i dag heller. De tror at djevelen utfører Gudommelig helbredelse.

¹¹² Jesus sa, “Hvis satan kan kaste ut satan, da er hans kongerike splittet, og et kongerike kan da ikke bli stående.” Skjønner? Satan sa, i den . . . Han kan ikke gjøre det. Så, satan kan ikke kaste ut satan.

¹¹³ Så Natanael var en troende. Og da han så Ordet gjort til kjød, stadfestet det at han var en troende, han sa, “Du er . . . Rabbi, Du er Kristus. Du er Israels Konge.” Han trodde det.

¹¹⁴ Da kvinnen ved brønnen så det, trodde hun det. Hun er en troende.

Da blinde Bartimeus . . . Da en kvinne kom forbi . . .

¹¹⁵ Alle sammen ropte og holdt på. Noen av dem sa, “Der er en hel . . . Jeg hører Du vekker opp døde. Der er en hel kirkegård full av dem her borte; kom bort og vekk dem opp. La oss se Deg gjøre det.” Se, den samme djevelen som sa, “Hvis Du er Guds Sønn, kommander at disse steinene skal bli til brød.” De samme plasserte en fille rundt Hans ansikt, slo Ham på hodet, sa . . . sendte stokken, fra den ene til den andre, sa, “Nå, hvis Du vil fortelle oss hvem som slo Deg, vil vi tro Deg.” De soldatene, ser dere, gjorde narr av Ham. Det så ut som det gikk nedenom, for Ham.

¹¹⁶ Men husk bare, Gud er alltid på scenen. Ser dere? Han er rett der klar, når som helst.

¹¹⁷ Nå sa Jesus, “Jeg kunne snakke med Min Far og straks ville Han sende Meg tolv legioner Engler.” Åh, hva ville en Engel gjøre? Ser dere? Men, ser dere, men Han kunne sende tolv legioner bare på Hans kommando. Men Han hadde en jobb å gjøre. Han hadde noe å gjøre. Han måtte gå gjennom det.

¹¹⁸ Du har noe å gjøre. Gud har noe for deg å gjøre. Du kan få noe hjertesorg og noen problemer, du kan ha noen skuffelser, men ber vi for å unngå dem? Nei. “Herre, ta meg gjennom dem, hva enn de er. Hva det er, ikke la meg unnsnippe dem. Hvis de er satt for meg, bare gi meg nåde til å gå gjennom det. Det er alt.”

119 Legg nå merke til, blinde Bartimeus, han visste det. De ble fortalt, "Dette er den Profeten fra Galilea. Han er Davids Sønn. Vi tror det." Noen av de troende må ha fortalt ham det. "Vi troende vet at Han er . . . Davids Sønn."

120 Og han visste, hvis Han det var, Han var Ordet. Og hvis han visste Han var Ordet, visste han at Han kunne skjelve hjertets tanker, så han ropte, "Du Davids Sønn, forbarm deg over meg." De vantro skrek *dette* og *det*, kirkemedlemmene. Det stoppet ikke blinde Bartimeus i det hele tatt. Han sa, "O Jesus, Du Davids Sønn, ha nåde med meg!"

121 Kanskje kunne Han ikke høre ham. Men Han visste at han ropte, og Han stoppet og snudde seg. Der var en troende. Han sa, "Din tro har frelst deg." Amen.

122 Han sa til den kvinnen med blodproblemet, samme tingen, "Din tro."

123 Fordi, hun sa i sitt hjerte, "Hvis jeg kan berøre Hans kledning, vil jeg bli frisk."

"Din tro har frelst deg." Se, hun var en troende.

124 Det er den samme tingen som frelste William Dauch, som sitter der, forleden dag, hadde en komplett hjertefeil, og hjerteattakk, en mann på nittien år. "Din tro har frelst deg." Hvorfor? Han er en troende.

125 Pastor Tom Kidd her, går til og med inn i sitt . . . nesten, tror jeg, omkring nittiende år nå, gammel, nær det. Og da han var syttini år gammel, tok de ham til hospitalet med kreft på prostata. Doktoren sa, "Han har ingen sjanse."

126 Men da vi gikk inn den morgenen, så den lille patriarken med sjal over skuldrene sine, satt der, slå den lille stokken, han var nesten ute av seg. Han sa til en gammel kvinne som satt der, han kalte henne bestemor; kjente henne, en av hans medlemmer gjennom mange år. Sa, "Du ser så hvit ut som snø," hinsides sin intelligente tenkning.

127 Likevel, fordi Guds Kraft traff rommet, er han i live i kveld. Det er blitt fire år siden. En mann på nesten åtti år, og her sitter han i kveld, fullkommen sunn og frisk, fra kreft. Ser dere, ikke en liksom-troende; en troende! Der er det, tro! Han tar Gud på Sitt Ord.

128 Akkurat på samme måte som blinde Bartimeus var. Blind, men likevel visste han, om han kunne tiltrekke seg oppmerksomheten fra Jesus Kristus, ville han få hva han ønsket.

129 Kvinnen visste, hvis hun kunne berøre Hans kledning, ville hun få hva han ønsket—hun ville få hva hun ønsket.

130 Tom visste. Han hadde tro på at hvis jeg ba for ham, ville han få hva han ønsket.

131 Er ikke det den samme tro som Marta uttrykte, "Selv nå, Herre, hva enn Du ber Gud, vil Gud gjøre for Deg; min bror ligger der borte, død, fire dager i graven; men be Du bare Gud, og Gud vil gjøre det for Deg"?

Sa, "Din bror skal stå opp igjen."

132 Og hun svarte, "Ja, Herre, i de siste dager, ved oppstandelsen, skal han stå opp. Han var en god gutt."

Han sa, "Men Jeg er oppstandelsen og Livet!"

"Ja, Herre, jeg tror det, også."

"Hvor har dere gravlagt ham?" Der var det. Det er over. Ja, sir.

133 Dronningen fra Syden kom fram i den generasjonen av vantro, det er riktig, og sto der og trodde hva hun så å være fra Gud. Bibelen sier, "Hun vil reises opp på den siste dagen, med den generasjonen, og fordømme den, fordi hun kom fra de ytterste deler av verden for å høre Salomos visdom."

134 Moses var en troende. Selv om han prøvde intellektuelt, han hadde prøvd enhver plan han hadde, men det ville ikke fungere. Han prøvde å ta Israel ut, visste at han var kalt til å gjøre det. Han prøvde på den matematiske måten. Han prøvde på den militære måten. Han prøvde utdannelses-måten. Han prøvde på enhver måte, men det ville ikke fungere. Men så tok han Guds vei.

135 Hva skjedde? Der var en Brann i en buske der oppe, en dag, som ikke ville bli borte. Derfra talte Ordet til ham og sa, "JEG ER." Ikke, "Jeg var," eller, "Jeg vil bli." "JEG ER." Og Han er fortsatt den "JEG ER." Han er Ordet, det Evige, evigvarende Ordet.

136 Moses tvilte ikke. Vanskelighetene sto mot ham, all natur sto mot ham, alt var mot ham. Men, med en skjev stokk i hånden gikk han ned og tok over hele nasjonen, det druknet i Dødehavet der ute, og tok Israel til løftes landet. Hvorfor? Han trodde Gud. Riktig. Han hadde en . . .

137 Det er den troende. Vi kunne fortsette . . . Nå har jeg holdt på en halv time med de troende.

138 Har to grupper til. Vi skal skynde oss gjennom dem, fordi de er ikke viktige, uansett. Nei.

139 Så, for det andre, nå kommer den vantro. La oss tale om den vantro som den neste. Hva gjør den vantro?

140 Vi ser at den troende (hva?) aksepterer Ordet; enhver slekt, enhver generasjon, hele veien fra Noah, hele veien opp. Vi kunne ha en seks måneders vekkelse rett på det rett der, bringe opp karakterene. De tror. Den troende stiller ikke spørsmål. Den troende tror Det, uansett hvordan Det høres ut eller hva noen andre måtte ha å si om Det, hvor umulig Det ser ut til å være.

141 Den troende tror Det, tror (hva?) Ordet. Ikke læresetningen; Ordet! Ikke denominasjonen; Ordet! Ikke hva noen andre sier; hva Ordet sier! Nå, husk, det er den troende. Den troende stiller ikke spørsmål. Den troende sier ikke, "Hvordan kan det være? Hvis jeg kan få Det forklart!" Det er den vantro. Hm-hm. Det er den troende, som, uansett hva Det er, "Hvis Det er Ordet, er Det Ordet! Det er sant." Det er den troende.

142 Nå den vantro. Nå ser vi hva... Vi skal ta de vantro. Vi finner ut at de klarte seg bra så lenge som de ble klappet på ryggen og kalt disipler. Så lenge som alt gikk bra (med dem), var de i orden. Men da denne Profeten som de trodde å være en profet, og visste at var det, som kunne helbrede den syke, og så videre, hva gjorde Han? Da den virkelige Sannheten og irettesettelsen kom, i motsetning til hva de trodde, kunne de ikke ta Ordet.

143 De kunne ta miraklene, og de utførte dem. De gikk ut og kastet ut djevler, forkynte Ordet, og var fortsatt vantro. Matteus 10, Han sendte dem ut, to og to, de sytti, og de kastet ut djevler, i en slik grad at Jesus gledet seg, og sa, "Jeg så satan falle lik et lys fra Himmelen." Se, de kastet ut djevler; Judas var rett med dem. Her kommer de vantro.

144 Men så snart som Jesus begynte å si at Han var noe, at Han var "oppstandelsen," Han var "Livet." "Hva ville dere si om dere ser Menneskesønnen stige opp fra hvor Han kommer fra?"

145 "Nå, denne Mannen prøver å si at Han kommer fra Himmelen, det er for mye for oss. Vi kan ikke tro Det."

146 Han sa, "Hva er det? Kjødet som dere snakker om, gagnar ingenting. Det er Ånden som levendegjør."

147 Der har du det. Ånden levendegjør Ordet. Det er Ånden, ikke læresetningen. Ånden, av Den Hellige Ånd, levendegjør Ordet for deg, og blir til liv, og der har du det, du ser det. Ved tro ser du det. Du vet det er slik fordi Ordet sier så, og Ånden levendegjør Ordet for deg. Der har du det.

148 Nå sa Han, "Hva vil..." Og så snart som vi gjorde dette, finner vi ut, at de vantro, når du sier noe de ikke er enige i, går de imot deg. "Jeg vil bare ikke!" Åh, det blir så innskrenket, i verden i dag. Bare start å si noe...

149 De samler inn. Jeg legger merke til at de samler seg til møtene, store folkemengder, og du står fram og starter å si noe. Nå, så lenge som... Og han vil sitte der, bare ser, bare venter. Da så snart som du sier, "Nå, Jesus Kristus identifiserte Seg Selv som Messias, fordi Han var en Profet," er mugga full, går bort. Noen... og bort går de. Hva er det? Vantro!

150 Nå sier du, "Du finner på det." Jeg gjør ikke det. Jeg sier akkurat nøyaktig hva Bibelen sier her.

151 De var vantroende og de vandret ut. Skjønt de var disipler, men det—det var i motsetning til hva... De sa, "Dette, hvem kunne tro en ting som Det?" Ser dere? De var fariséere og sadduséere som hadde kommet ut, sluttet seg til og vandret med Ham.

152 Fordi, se, da det—da det overnaturlige blir framvist, produserer det tre ulike typer. Det gjorde det nede i Egypt. Det produserte den vantro, den troende og liksom-troende. Det frambrakte alle tre gruppene. Bare skrevet ned her, før vi bare går videre gjennom kvelden, forklarer det, hvordan det er. Over alt, finner du det, du ser de tre. Alltid vært slik, skjønner, du finner dem.

153 Nå følg med, disse sytti, de gikk bort fordi Det stemte ikke med hva de trodde var riktig.

154 Vi har ikke fått noen tanker. Det er hva Han sa! Du forneker din egen tenkning. Du sier bare hva Han sier. Det er virkelig bekjennelse. *Bekjennelse* betyr å "si det samme." Hvis jeg bekjenner at en viss ting har skjedd, sier jeg samme tingen som har funnet sted. Det er hva virkelig bekjennelse er. "Og Han er Ypperstepresten av vår bekjennelse." Ser dere? Si samme tingen som Gud sier, skjønner, det gjør det rett, fordi du bare gjentar Guds Ord.

155 Nå legg merke til, de sytti gikk bort. Hva gjorde de? Og de—de gikk bort bare fordi—fordi de var uenige. Deres—deres—deres visdom, deres—deres menighetstilknytning hadde, var—var for mye. Det var for mye for dem å tenke, at denne Mannen som sto her, at den... Alle de andre menneskene trodde at Ham var uekte født. "Han hadde ingen rett til å kalle Seg Selv Gud. Og Han var bare en mann." Sa, "Vi steiner Deg ikke for en god gjerning Du gjør, men vi—vi steiner Deg fordi Du, som er et Menneske, gjør Deg Selv til Gud."

156 Og Ordet sier Han var Gud. "Hans Navn skal bli kalt 'Råd giver,' 'Freds-fyrste,' 'Mektig Gud,' 'Evig Far.'" Deres egne Skrifter som de leste!

157 Og samme dagen som de sang Salmen, den 22. Salme, "Min Gud, Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg? Alle mine ben de stirrer på Meg." "Ikke ett bein skal brytes." Den samme sangen som de repeterte i tempelet, der hang Offeret og ropte ut de samme ordene som David sa åtte hundre år tidligere, og de var for blinde til å se det.

158 Og, i dag, den samme Gud som talte om denne tidsalderen er på scenen og gjør nøyaktig hva Han sa Han ville gjøre, og de er for blinde til å se det. Det er de vantro. De går ut og sier, "Åh, jeg kan ikke tro stoff som Det. Jeg har aldri hørt om Det i mitt liv!" Spiller ingen rolle hva du har hørt. Bibelen sier Det vil være her, og det er Hans Ord.

159 De hadde aldri hørt om Det, de heller, men Det var der likevel. Ser dere? Det er rett. De var vantroende.

160 Akkurat som Eva var, hun var svært religiøs, selvfølgelig, så, men hun—hun trodde ikke det sanne Ordet. Og hun måtte lage seg selv en religion, så hun tok noen fikenblad, skjønner, men det ville ikke fungere. *Religion* betyr “et dekke.”

161 Kain gjorde den samme tingen. Kain kunne ikke tro at Det var rett. Han sa, “Gud er hellig, Gud er ren, og Gud er vakker. Så jeg vil skaffe meg noen blomster, og jeg vil ta av de—de blomstene og jeg vil lage et fint, stort alter, og jeg vil—jeg vil vise min aktelse for Ham. Jeg vil gå opp framfor det, og jeg vil bøyne meg ned framfor Ham og tilbe Gud. Og jeg vil plassere blomster på alteret, fordi, du vet, min far og mor åt noen epler, noe frukt, i Edens hage, og det er hva som tok meg ut. Og slik, er det, at jeg vil gå tilbake, fordi jeg vil gjøre det vakkert. Gud kan ikke avvise min store katedral. Ja visst, jeg vil være en stor katedral! Jeg vil lage det så vakkert til det vil vekke Guds oppmerksomhet.” Satan er den ene som dveler i skjønnhet. Det er nøyaktig hva Skriften sier.

162 Det er grunnen, at noen ganger, en vakker kvinne er et agn for satan. Hvis han bare kan få tak i henne, kan han vri flere menn inn i helvete enn han kan med alle bar-rommene i landet. Det er riktig. Ser dere? Eller, kjekk, en stor kjekk mann som ville—ville ikke stå fram i sin sanne manndom, ser dere, igjen, han kan svinge de kvinnene over til djevelen, og sende dem til helvete. Ja, sir.

163 Legg merke til, satan bor i skjønnhet. Hva prøvde han å gjøre i begynnelsen? Lage en vakrere kongerike enn Mikael's; flyttet over i Nord, og tok to-tredjedeler av Englene med seg.

164 Se hvem—hvem sin sønn var det som hadde den naturen i seg? Satans sønn. Sannelig, var det. Nå bygget han et alter, og han knelte ned og tilba. Han gikk gjennom alt som (Kain) som Abel gjorde.

165 Men Abel visste at det var ikke det. Han. . . Det var blod som brakte dem ut. Han visste at det var det. Det var sex, blod. Så han tok et lite dyr, og ofret på en klippe, og hakket nakken.

166 Legg merke til Kain, han. . . Gud fortalte ham, Han sa, “Hvorfor tilber du ikke som din bror, da ville du gjøre det riktig. Du vil gjøre det vel dersom du vil gjøre det.” Men, nei, han visste for mye om det. Se, han avviste originalen, det stadfestede Ordet. Hvis det ikke er hans barn i dag! Ser dere?

167 Se nå, “Gud hadde vitnet,” sier Bibelen. Hebreerne det 4. kapittel, eller det 11. kapittel, “Gud vitnet om Hans gave, at han var rettferdig.” Gud stadfestet hans offer. Gud beviste at det var hva Han aksepterte; det var Hans Ord, Hans plan.

168 Og talte til Kain, sa, “Gjør samme tingen, og lev.” Men tror du han ville det, han måtte forkaste sin idé? Nei, sir. Han var

en vantro, og han vandret rett bort. Det stemmer. Kain gjorde samme tingen. Nimrod gjorde samme tingen. Vantroende. Han trodde ikke.

Beltsasar, den samme tingen, skjønt, eller . . .

¹⁶⁹ Nebukadnesar, skjønt å ha Daniel som sin gud, kalte ham Beltsasar, som var navnet på hans gud, så at Daniel gjorde de store verk av Gud. Og da visste han at—at Beltsasar trodde, eller at Daniel var en gud, så han laget et bilde av ham, og satte det opp der ute og fikk alle til å tilbe det, og så videre. Se, hedningenes kongerike kom inn med tvang av tilbedelse av et bilde av en hellig mann, og hedningenes kongerike går ut med tvang av tilbedelse av en hellig mann, skjønner, på samme måten.

¹⁷⁰ Og der var en håndskrift på veggen, av ukjente tunger, ved begynnelsen av hedningenes kongerike, som ingen kunne lese uten den profeten. Og der er en håndskrift på veggen i dag, det er rett, "Ikabod," at Guds herlighet har fraveket de tingene. Og håndskriften er på veggen og kan bli lest av det åndelige sinn som tror på åndelige ting, har blitt født av Guds Ånd.

¹⁷¹ Gamle Beltsasar går ut og skaffer disse Herrens kar, for å drikke vin av dem. Hvorfor? Han var en vantroende. Han tenkte han var en troende, men han var en vantroende. Se, det er det, han trodde ikke Ordet.

¹⁷² Akab, han var en vantro, skjønt han—han oppførte seg som om han ikke var det. Nei, nei, han var blant de troende, men han var en vantro. Hva gjorde han? Han giftet seg med en avgudsdyrker, og brakte den, avgudsdyrkelsen, rett inn i Israel. Han var en vantro. Vi vet det.

¹⁷³ De benekter hele Guds Ord å være sannhet. Den vantro er, se, husk nå, han er en hykler. Og han—han oppfører seg som det, han sier han tror Det, men han forneker Det. Han sier, "Vel, så mye av Det er bra." Men hvis ikke alt av det er rett, gjør det ham så til en vantro. Du må tro enhver tøddel og hvert punkt, og alle ting som er sagt Der. Det må være sant. Hvis Det ikke er sant, hvis du nå sier, "Jeg tror ikke Det," vel, da er du en vantro.

¹⁷⁴ Det er en kar som sa til meg, en gang, en—en forkynner sa, "Jeg bryr meg ikke, Mr. Branham, hvor mange mennesker du enn kunne produsere som—som du sier er helbredet, jeg ville ikke tro det."

¹⁷⁵ Jeg sa, "Absolutt ikke, du kan ikke tro det. Du er en vantro. Det er ikke for deg. Det er bare for de troende."

¹⁷⁶ Du må tro Det. Skjønner? Og de tror ikke Det. Så når du ser en person som det, slik talte Paulus om profetene, og sa at de ville være "ubesindige, opphøyde, elske sin lyster høyere enn Gud; har en form for gudfryktighet, men fornekte Kraften

der, Ordets Kraft; vend dere bort fra slike.” Legg merke til, de fornektet hele Ordet, men i enhver form er de svært religiøse. De er vantroende til det sanne Ordet, skjønt Det er stadfestet.

¹⁷⁷ Gjennom alle tider, har Gud stadfestet Ordet ved disse menneskene jeg har snakket om, Noah, og ned igjennom ved Moses, og alle profetene, og så videre. Gud talte ved det overnaturlige og stadfestet Ordet, og likevel gikk de menneskene rett bort fra Det.

¹⁷⁸ Og her står disse disiplene der, de sytti, og iakttok Jesus gjøre de tingene som Han gjorde, og kjenne Skriften, og Han fortalte dem at det var den tidsalderen som dette skulle finne sted. Og så da Han sa noe, “Menneskesønnen! Hva vil dere si?” Da Han begynte å fortelle dem om å bryte brødet, og så videre, og gikk videre med å fortelle dem om store og åndelige ting.

Og de sa, “Åh, Dette er en hard tale!”

¹⁷⁹ Han sa, “Hva vil dere da si hvis dere ser Menneskesønnen, stige opp til Himmelen hvor Han kommer fra?” Sa, “Er det kjødet, eller det er Ånden, som levendegjør?” Skjønner?

¹⁸⁰ Og så dro de vekk, sa, “Åh, Det, nei, jeg kan ikke tro Det.” Skjønner? De gikk rett ut, på Ordet. De ville ikke engang vente å se hva som foregår. Det er den—det er den vantro.

¹⁸¹ De, hva gjør de så? Vi finner ut at de, at disse mennesker, disse troende, er såkalt troende, men i religionens form, og de feiler i å se den identifiserte Sannheten av Guds Ord fordi Det er i mot hva de tror. Skjønner?

¹⁸² Det gjør ingen forskjell hva du mener, hvor lojal du er, hvor religiøs du er, eller, det har ingen ting med det å gjøre. Oppriktighet, ja visst, det har ingenting med det å gjøre. Jeg har sett mennesker så oppriktige! Jeg har sett hedningene brenne sine barn, fore dem til krokodillene, mødre med sine babyer. Det er mer enn en kristen ville gjøre. Skjønner? Oppriktig tror de, oppriktig, men tok oppriktig feil.

¹⁸³ Folk sier, “Vel, denne kirken har stått!” Det, du tar oppriktig feil, hvis den er i motsetning til Ordet. “Vel, se nå, jeg tror ikke på slike ting!” Når Bibelen sier Det var slik, likevel! Ser dere? “Jeg tror ikke at vi må gjøre *Dette*.” Jeg bryr meg ikke om hva du tenker du ikke må gjøre. Gud har sagt det må gjøres.

¹⁸⁴ “Disse tegn skal følge dem.” I hvilken utstrekning? “Til hele verden.” Hvem? “Til enhver skapning.” Se, det skal skje! Ikke, “Skal det skje?” Det skal det!

¹⁸⁵ Og dette Budskapet for tiden som vi nå nyter, Guds Nærvær, den siste dagen, aftentimen da Lysene skinner, og de tingene som har blitt åpnet opp, og Ordet stadfestet og bevist å være Sannheten; dette er profetert, finner sted, alt gjennom vitenskap og alle ting, bevist at Det er, “Jesus Kristus den

samme i går, og for evig.” Og, en mann går bort fra Det, han er—han er en vantro. Han er utenfor håp. Han er nummen av satans makt, så der er ingen håp for ham. Han er utenfor håp.

¹⁸⁶ Nå hva er det? Den troende; den vantro; nå den tredje gruppen, som vi taler om, er den liksom-troende. Det er gutten sin, den liksom-troende! Nå, husk, der inne sto alle tre. Nå, vi finner nå, at de gjør akkurat som sin far gjør, Judas.

Der var Peter og de andre apostlene, troende.

Der var de sytti, vantroende.

¹⁸⁷ Og der var Judas, hang rett på, han var en liksom-troende. Hva gjør de? Dette er det slaget som henger på til de kan finne noe, en feil ved Det. De ser hver gang etter et smutthull, se hvordan det fungerer, se om det er et triks, hvis det er en gimmick. De venter på å forråde saken. De ser etter det.

¹⁸⁸ Den vantro, han venter ikke. Han fordømmer Det og går ut.

¹⁸⁹ Den troende, uansett hva som skjer, han tror Det likevel, for Det er Ordet.

Der er deres tre grupper.

¹⁹⁰ Den gamle vantroende vil gå ut, ved den første ting som er sagt, som han ikke liker. Broder, han vil vise sine farger rett der. Han er en vantro. Paulus sa, “De gikk ut fra oss, fordi de var ikke av oss, fra begynnelsen av. De startet med oss.” “Åh, du løp godt, hva hindret deg?” Ser dere det? “De gikk ut, fordi de ikke var av oss.” Når de ser Ordet bevege seg fullkomment, ja visst, de ønsket å få et slags knep som de kunne anvende. Ser dere?

¹⁹¹ Men den virkelige troende stiller ikke spørsmål ved noe. Det er skrevet i Ordet, og de tror Det, og de bare fortsetter. Det avgjør det. Alltid, det er skrevet. Hvis det ikke er skrevet, ja visst, hold deg bare vekk fra det, uansett hva som skjer. Det må være skrevet. Ser dere? Og de ser det skrevne Ordet og de tror Det. Og de ser Gud bevege Seg i Sitt Ord, ser timen, Budskapet, tiden, og de vandrer med Det.

¹⁹² Som jeg sa denne morgen, hvordan gamle Pilatus måtte ha gått fram og tilbake på gulvet, om natten, med sin bekymrede samvittighet, og prøve å rense seg selv. Og han sa, du store, da han uten tvil hadde ropt gjennom hele natten, sa, “Jeg—jeg—jeg har—jeg har vasket mine hender, hele natten, og fortsatt kan jeg ikke forstå. Skjønner, de var ikke rene. Jeg kan aldri gå for å møte Ham; jeg har fått Blod på mine hender.” Åh, du store! Skjønner, bli aldri skyldig i det. Ser dere?

¹⁹³ Det er på dine hender. Det er bare en måte du kan få Det vekk; det er, aksepter Det, det stemmer, bli en del av Det. Det er hva Det ble utgytt for.

¹⁹⁴ Nå, den liksom-troende henger med og oppfører seg akkurat så fromt som han kan, men nede i sitt hjerte prøver han å finne

ut hva er—hva er, du, hvordan du gjør det. Åh, om landet ikke er fullt av den slags, hyklere! Ja. Det er en Judas. Det er akkurat det. Henger rundt, blir en del av gruppen; han var kasserer, ser dere. Han er rundt om, han har alltid hånden sin ute etter penger. Du kan si det, den tingen, han fisker alltid etter penger, og har hånden sin ute etter dette. Og han er en liksom-troende. Han opptrer som en troende, men nede i sitt hjerte. . .

¹⁹⁵ Husk at, han lurte ikke Jesus. Etter at de sytti forsvant, og de troende tok sitt standpunkt; vendte Han seg rundt til de troende, Han sa, “Der er fortsatt noe i dere,” for sa, “Jeg har utvalgt tolv, og en av dere er en djevel.” Jesus visste, fra begynnelsen av, for Han var Ordet. Han kjente hjertets hemmeligheter.

¹⁹⁶ Hvor vanskelig det var! Stopp et minutt. Tenk dypt, lenge, rett! Hvor vanskelig det må ha vært for Ham, vandre akkurat der, og en mann som kalte Ham, “broder,” og visste hele tiden at det var den forførereren som skulle komme til å opprøre Ham, og selge Ham for tretti sølvstykker. Hvor vanskelig det var å holde det i Sitt bryst, og Hans venn gikk langs der. Han sa til og med, “Venn,” kalte Judas Sin venn, “har Jeg ikke vært sammen med deg, hele denne tiden?” Visste i Sitt hjerte, og kunne ikke si det. Han visste fra begynnelsen av, hvem det var som skulle forråde Ham.

¹⁹⁷ Der er den liksom-troende som bare venter. Han vil rope ut, og si, “Åh, jeg tror *dette*, og jeg tror *dette*, og jeg tror *dette*. Men, åh, du vet, jeg hørte noen si det *så-og-så* mange ganger.” Åh, skjønner, bare lengte med ørene.

¹⁹⁸ En virkelig troende hører ikke noe annet enn Ordet. Det er alt. Han følger Ordet. Han ser ikke etter noe smutthull. Han ser ikke etter noen knep. Han tror Gud, og det avgjør det, og han fortsetter bare. Ser dere? Der er den troende.

¹⁹⁹ Den vantro fylles opp på et minutt, og han kan ikke vente å lytte ti minutter på Budskapet. Han må komme seg opp og gå ut. Det er i mot hans læresetninger, og han vil ikke ha noe mer med det å gjøre, så han går ut.

²⁰⁰ Så, den liksom-troende henger på, den Judas'en. Se, det er forførereren. Det er den—det er den kjeltringen, hvis jeg må si et slikt ord. Judas, han henger rundt. Dette er tiden da, noen ganger, disse liksom-troende er svært populære blant folket. Det er rett, disse liksom-troende, ser dere. Noen av dem er mektige menn, utdannede, doktorgrader, høye lønninger, alt mulig. Noen av dem er store menn, skarpsindige, akkurat slik satans sønner skulle være.

²⁰¹ Se hvordan satan kommer rett opp der og er enig med hver eneste bit av Ordet; han bare venter på å finne det svake punktet i Eva, der han kan vise sin makt til å forføre henne, forråde henne. Det var—det var satan. Og her er satan, i form av

Judas, i den tidsalderen. Det var satan i den første tidsalderen. Hva var han? Enig med Ordet unntatt bare én bitte liten ting; han prøver å finne et sted hvor han kan få en svakhet.

²⁰² Og det er akkurat hva den Judas'en finner nettopp nå. Han vil være på linje med møtet og vokte seg rundt om han kan finne det lille stedet der, han, "Åh, der er det! Der er det!" Ser dere? "Åh, det er måten det gjøres på!" Ser dere? Det er helt nøyaktig.

²⁰³ Mange av dere husker der oppe den kvelden da den mannen kom ut på plattformen. Han trodde at det var mental telepati ved å lese bønnekortene, og hvordan han trodde han fikk tak i det rett der. Broder, han—han var sikker på at han hadde det. Og han kom rundt der. Han tilhørte en menighet som ikke trodde på—på—på dette, på Evangeliet, hele Evangeliet. Og han kom opp på plattformen. Jeg var trett. De var i ferd med å ta meg vekk.

²⁰⁴ Det var i Windsor, Ontario. Der inne, kom rett over der fra—fra de Forente Stater, rett over fra Detroit, i Windsor, det store auditoriet.

²⁰⁵ Og denne mannen kom opp der med en grå dress på seg og et rødt slips, intelligent utseende mann, smart som en skarping. Han kom til plattformen. Og jeg. . . Han gikk opp. Og jeg sa, "Vel, bare la meg ha din hånd." Jeg sa, "Jeg er trett; jeg har sett så mange visjoner. Bare la meg få hånden din." Og—og jeg la aldrin merke til mannen. Og han plasserte hånden sin over på min. Og jeg sa, "Sir, der er ingenting galt med deg. Gå videre."

Han sa, "Åh, det er det, visst."

²⁰⁶ Og jeg sa, "Vel, la meg se der." Jeg sa, "Nei, sir, der er ikke ett tegn. Nei, sir, du er en frisk mann."

Han sa, "Gå og titt på mitt bønnekort."

²⁰⁷ Jeg sa, "Jeg bryr meg ikke om hva du setter på ditt bønnekort." Jeg sa, "Jeg har ingenting med bønnekortet å gjøre," uten å tenke, vet dere. Jeg var trett og utslitt. Og min. . . Men Guds nåde, vet dere, var fortsatt der.

²⁰⁸ Dere, husk, hvis Han sender dere, er det Hans plikt å ta vare på dere. Det er ikke min; det er Hans. Han sendte Det. Jeg er bare ment å stå på hva som er sant.

²⁰⁹ Da Moses kastes staven ned, og den ble forvandlet til en slange, og magikerne gjorde den samme tingen, hva annet kunne Moses gjøre uten å stå der og vente på Guds nåde? Det var det hele. Samme tingen. Han fulgte opp budene. Og dere vet hva som hendte, gjør dere ikke? Ser dere?

²¹⁰ Denne mannen sa, "Nå," han sa, "det er der. Se på mitt bønnekort."

²¹¹ Jeg sa, "Vel, du kan kanskje ha hatt stor tro, og kanskje ikke hatt det," uten å tenke, ser dere. Jeg hadde. . . ikke engang gitt det oppmerksomhet.

212 Så knepper han opp frakken og skjøv ut brystet. Han sa, "Der ser dere!" til forsamlingen.

Og jeg tenkte, "Hva skjer her?"

213 Han så seg rundt. Han sa, "Der ser dere!" Sa, "Ser dere knepet?" Der er deres Judas, en religiøs mann, en predikant fra en stor denominasjon. Sa, "Der ser dere! Jeg hadde 'så mye tro.' Nå, er han så svak, at han ikke kan lese telepatien. Se, det kommer ikke til ham mer." Og der sa han, "Det var ikke min tro som var så stor." Sa, "Jeg satte det på bønnekortet, og nå kan han ikke få tak i det, ser dere." Sa, "Det er trikset!"

214 Jeg tenkte, "Hva er det som foregår?" Så kom Guds nåde ned.

215 Jeg sa, "Sir, hvorfor har djevelen lagt i ditt hjerte å prøve å forføre Gud?" En moderne Judas! Jeg sa, "Du tilhører Kristi kirke. . ." Unnskyld meg. Vel, nå har jeg sagt det. "Du er en Kristi kirke forkynner. Du tilhører Kristi kirke, fra der over i de Forente Stater. Og mannen som sitter der oppe med en blå dress på, og din kone og hans kone sitter der, dere satt ved et bord forrige kvelden med en grønn ting over det, en—en duk som *det*, og dere bestemte dere for at dette var 'telepati,' og at dere skulle komme i kveld."

216 Den mannen sto opp. Han sa, "Dette er den ærlige sannheten. Gud, ha nåde med meg!"

217 Jeg sa, "Sir, du satte 'tuberkulose og kreft' på det kortet, og nå har du det. Det er ditt nå."

Og han grep meg ved bukseleggene, han sa, "Jeg gjorde ikke. . ."

218 Jeg sa, "Jeg kan ikke hjelpe. Fortsett bare videre du. Det er mellom deg og Gud. Du skrev din dom rett på kortet ditt." Og det fikk ham. Det var det hele.

219 Se, liksom-troende, forførere, prøver å finne noe feil ved Gud og Hans Ord. Det er de Judas'ene. Det er dem. Ser dere hvordan Judas kom ut? Se hvordan den karen kom ut? Det er slik det skjer med liksom-troende. Se, liksom-troende, åh, høyt utdannet, noen ganger, og et stort oppgjør kommer mellom Ordet og deres læresetning. Og, når det gjøres, selger de ut til sin denominasjon helt nøyaktig som deres forløper gjorde, Judas. Judas solgte ut til sin denominasjon; solgte Jesus, Ordet, til sin denominasjon, og forrådte Jesus Kristus etter at han hevdet å være en del av den.

220 Pastorer hevder noen ganger å være Kristi tjenere, og når Ordet er grundig identifisert ved å bli stadfestet for den dagen, det er Budskapet for den timen, og de vil selge ut for popularitet til sin denominasjon; bare nøyaktig som Judas gjorde, forråde Jesus overfor fariseerne og saddukeerne. Den ånden dør ikke, så den er der blant de troende, liksom-troende og vantroende. Se, den kom helt nøyaktig, kom rett ned og

solgte Jesus for tretti sølvstykker; og mange mennesker vil gjøre det i dag for en matbillett, for hundre dollar ekstra i uka; riktig, fornekte Gud som står i deres midte, som brakte dem liv, og med det fulle Ordet.

²²¹ Og de vil si, “Åh, de dagene med mirakler er forbi!” eller, “Gud trenger ikke en slik ting som det i dag.” Ser dere? “Åh, jeg tror på Jesus Kristus, Guds Sønn! ‘Hellige Maria, Guds mor, velsignet er du blant kvinner!’” Alle disse andre tingene sier de! Og noen av dem sa, “Jeg tror på den apostoliske trosbekjennelse. Jeg tror på Gud Fader, Allmechtige, Skaperen av himmel og jord. Jeg tror på den hellige Romersk-Katolske kirke, og alle disse tingene.”

²²² Si meg når apostlene noen gang hadde en trosbekjennelse som det. Hvis apostlene hadde en trosbekjennelse, står den skrevet i Apostlenes gjerninger 2:38, “Vend om og bli døpt, hver og en av dere, i Jesu Kristi Navn, til syndenes forlatelse, og dere skal motta Den Hellige Ånds gave.” Hvis der er noen trosbekjennelse hos dem, var det dette. De hadde ingen trosbekjennelse. Det var Ordet. Det er sannheten. Det forblir fortsatt det samme. Det er resepten for kuren for syndens sykdom, “Og dere skal motta Den Hellige Ånds gave! Vend om og bli døpt for syndenes forlatelse, ser dere, og deres skal motta Den Hellige Ånds gave.”

²²³ Men de selger ut, som Judas. Det er den liksom-troende. Noen av dem er svært talentfulle mennesker. Og denne liksom-troende, vokt den karen. Det er den smarte fyren. Denne lille fyren som fylles opp raskt, og hopper opp og løper ut, ved enhver liten frase som han ikke liker, ikke vis ham noen oppmerksomhet; han er bare en vantro fra begynnelsen av. Men når du ser denne karen, en liksom-troende som henger på, skjønner, det er den Judas'en. Det er ham.

²²⁴ Lik store talenter. Jeg kommer til å nevne navn her. Noe, jeg virkelig ikke burde gjøre, men jeg kommer til å gjøre det uansett, slik at du vil vite det. Som, Elvis Presley, Red Foley, Ernie Ford, Pat Boone. Elvis Presley, en pinsevenn; Pat Boone, en Kristi kirke, Red Foley, en diakon i Kristi kirke; og jeg tror Ernest Ford er en metodist. Og alle de menneskene med disse talentene, smarte, ute på fjernsyn. Og folk sier, “Vel, er ikke de religiøse? De synger sanger.” Det betyr ingenting. Ja, sir. Bedrar verden!

²²⁵ Hva får de ut av det? Judas fikk tretti sølvpenge. Elvis, en flåte Cadillac'er, og hundre eller to, et hundre og femti millioner dollar, eller en million dollar på grammofon-plater og ting som det. Pat Boone og resten av dem. Jeg bryr meg ikke om hvilken kirke de tilhører og alt, det er hyklersk. Det er liksom-troende. Det er en fasade. At, deres liv beviser det, at det ikke er rett. Ikke sant.

226 Så er de som har talenter som er store organisatorer, verdslig visdom. De forkynner Evangeliet, hevder å gjøre; smarte menn, intellektuelle. Lytt, en mann som er trent på det området, han er ikke en forkynner. Han er en foreleser. Det er hva problemet er i dag, vi har forelesere.

227 Jesus sa aldri, "Gå ut og tren på å gjøre dette." Han sa, "Gå og forkynn Evangeliet, og disse tegn skal følge forkynnelsen." Skjønner? Ser dere?

228 Det er ikke å lære hvordan man skal holde en forelesning som bare kan stå der og, du store, plassere de blomstrende tingene inn i det, får deg til å føle det som om du sitter rett i nærheten av en Erkeengel. Det er ikke det. "Har en form for gudsfrykt," skjønner, det er en foreleser, ikke Den Hellige Ånd i aksjon.

229 En eller annen liten kar som ikke kjenner sin ABC, kan godt komme forbi med troens Kraft sammen med Ordet; og få Den Hellige Ånd til å gjøre ting som den mannen ikke kjenner til, og som fornekte det. Ser dere? Der har du det.

230 Store mennesker! Ja, sir. Da, er de organisatorer. De er framgangsrike, suksessfulle, smarte i verdslig visdom.

231 Bare nøyaktig slik satan gjorde det med Eva, den lille, hjelpeløse kvinnen. Han kom rett til henne og prøvde å selge henne idéen om at hun ville bli klokere enn hun var, og det var hva hun var ute etter. Istedenfor å stå rett med hva Ordet sa, ønsket han—han å selge henne idéen at hun skulle bli klokere, og hun kjøpte hans produkt. Og de gjør fortsatt samme tingen i dag. "Verdens visdom er tåpelig for Gud." Ja, sir.

232 Nei, sir! Åh, du store, akkurat samme tingen som fariseerne solgte ut til, og gjorde, se, med den visdommen de kjente. Men—men fornekte hele Guds Ord.

233 Når det er blitt skikkelig bevist og Det er blitt stadfestet for dem, prøver de fortsatt å finne noe, og tror Det er et triks. De er ikke rotfestet i sitt sinn. De kan ikke tro Det. Du kan fortelle dem noe, og de kommer igjen; du kan fortelle dem noe, og de kommer tilbake igjen. Og de bare. . . Og kan ikke få Det til å synke inn, ser dere. Og vakt dem; de er på utkikk etter en mulighet, bare et smutthull. Det er alt de ønsker.

234 Det er hvordan, hvis det ikke hadde vært for Guds nåde, ville alle mine smutthull bli framvist, hvis jeg hadde hatt noen. Ser dere? Det er Guds nåde, fordi det er ingen smutthull i Guds Ord; bare det rette Evangeliet. Jeg har alltid sagt, til enhver, om du ser meg lære eller gjøre noe som ikke er nøyaktig med Guds Ord, kom du og fortell meg det. Her er den tingen som dekker alle smutthullene du prøver å finne. Bare sett dine øyne på Det, og du vil ikke se noen smutthull, fordi der er ingen smutthull.

²³⁵ Nå husk, Judas tenkte at han hadde funnet ett. Den fyren trodde han hadde funnet ett. Mange ganger, tenker de at de har funnet det, men det viser seg at det er ikke det. Det er de liksom-troende, hyklerne. De er nittifem prosent på Ordet, så var Eva, med, nittini og ni tideler; men det var den ene tidelen som forårsaket all død og sorg.

²³⁶ Det er den ene tingen som fordømmer organisasjonen og tingene, fordi de ikke tar hele Guds Ord. Det er de liksom-troende. Vi finner at det har alltid vært, men de forneker, det sanne, stadfestede Ord. Disse er alltid i hver generasjon. Vi finner dem der ettersom de går med, og de er svært religiøse.

²³⁷ Nå, jeg er i ferd med å avslutte rett nå, fordi jeg har brukt en halvtime til.

²³⁸ Jesus, vi finner ut at Han har advart oss mot de siste dagene og disse slags mennesker, at de vil være så veldig lik den ekte tingen, at de absolutt ville forføre selv de Utvalgte. Hvem er de? Det er Judas'ene, de—de menneskene går så langt opp. Se, de—de kan til og med rope, skrike, hevde å kaste ut djevler, hva som helst, og så vende seg tilbake igjen og fornekte Ordet. Eksakt. De har en form for gudfryktighet. De ville—de ville—de ville nesten . . .

²³⁹ Se på hvor Judas kom. Judas' ånd klatret inn i Evangeliet, opp til stedet for Pinsen. Men da det kom til tiden for hans dåp i Jesu Kristi Navn, og disse andre tingene som går med dåpen i Den Hellige Ånd, gikk han bort. Han viste sine farger. Og den ånden kan leve i de denominasjonene til den kommer rett til den Sannheten, så dropper den rett tilbake, lik den ånden som er på dem, som forlöp deres komme; akkurat som Johannes var en forløper for Jesus sitt komme.

“Nå sier dere, ‘Jesus sa de ville være så nær.’”

²⁴⁰ Nå, “Utvalgte,” det er det slaget som har hatt sitt navn i Boken, fra Livets grunnleggelse, de som tror, eller fra verdens grunnleggelse, de som tror hele Livets Ord. Det er de Utvalgte.

²⁴¹ Legg nå merke til disse menneskene. Nå, jeg sier dette med ærbødighet og respekt, med gudelig kjærlighet; hvis jeg ikke gjør det, trenger jeg—jeg—jeg et kall til alteret selv. Legg merke til, Jesus sa de ville forføre selv de Utvalgte. Nå, det kunne ikke være metodisten, det kunne ikke være baptisten; vi vet at de er vantro, fra begynnelsen av. Men, det er den pinseorganisasjonen som gikk inn i den denominasjonen, trakk opp sine linjer, uten Ordet; og satte en linje og plasserte egen organisasjon, og gjerdet Ordet ute. De ville forføre selv de Utvalgte, så fullkomment lik! Ja visst, “De roper. De skriker. De hopper opp og ned. De hevder å ha helbredelsesmøter.” Således gjorde Judas, og slik gjorde alle de andre. Da de gikk ut, kom de tilbake og gledet seg og alt mulig, og hadde til og med sine navn skrevet i Livets Bok hos Lammet.

242 Men, husk, Bruden kommer ikke—kommer ikke—kommer ikke opp i den gruppen. Hun går i Borttrykkelsen.

243 Ved Dommen, dommen var satt, “Og bøkene ble åpnet, den onde; og en annen Bok, som er Livets Bok, den ble åpnet,” og der var Bruden der for å dømme. Ser dere? Ser dere? “En annen Bok ble åpnet, som er Livets Bok.” Det er sauene på den ene siden, og geitene på den andre. Se, menneskene som døde der tilbake, som aldri hadde anledningen, de vil være de som vil bli atskilt.

244 Men legg nå merke til, “forføre” selv de Utvalgte, legg merke til den gruppen. Det er den gruppen som følger rett med, “Ja, broder. Halleluja! Ja. Ære være Gud!” Og rett nede i ditt hjerte ser du hva de er ute etter; å ha deg i menigheten (hvorfor?) for å dra skarene, for å flå dem for enhver vesle mynt de kan få ut av dem. Tror du ikke jeg vet det? De vil kanskje ikke tro at jeg vet det, men jeg vet det.

245 Jesus visste, fra begynnelsen av, hvem som var en forfører. Ser dere? Ser dere? Men hva gjorde Han? Han bare ventet til den timen. Det er hva vi alltid må gjøre, vente på den timen. Ikke beveg deg. Vent til det øyeblikket.

246 Har en pi- . . . form, og går med hele veien, det er den forførende gruppen. Vokt den forføreren, og den gruppen der; ikke den—ikke den troende, ikke den vantro, men den liksom-troende. Åh, du store! Hva gjør de? Bare følger med inntil de tror de kan finne noe, drar enhver krone som de kan ut av folket, skjønner, og deretter stabler det opp i disse store svære organisasjonene; som er absolutt imot, og de vet det. Ser dere, de vet det.

247 Det gjør ingen forskjell hva du sier. De har alltid advart sitt folk før du kommer, “Ikke lytt på Det.”

248 En mann, med den frekkhet å stå der i Ohio, akkurat da broder Kidd ble helbredet, kom ut der på plattformen, og sa, “Nå, broder Branham er en profet, ingen tvil om det, når han er under salvelsen. Men nå,” sa, “når salvelsen er vekk fra ham,” sa, “tro du ikke på hans Lære, fordi Den er feil.”

249 Og han visste ikke, da jeg satt i rommet mitt, at Herren åpenbarte det for meg. Og jeg gikk rett ned der. Og mange av dere var der. Jeg sa, “Hvordan kunne en mann si en slik ting som det, når Ordet. . .” Nå, ser dere, jeg sa aldri at jeg var en profet; han sa det.

250 Og profeten, ordet *profet*, “seer,” Gamle Test- . . . Nå, den engelske versjonen av *profet* betyr “en forkynner.” Men den Gamle Testamentets *seer* var en mann som hadde “den Guddommelig tolkningen av Ordet,” og som ble stadfestet av Ordet som kom til ham og forutså det. Det var hva. . .

251 Og en mann som sier at en mann er en profet, og deretter sier at hans Lære er feil? Hvis det ikke er en pengeavkastende

plan, hva er det da? Timen er nær for hånden da den tingen vil bli trukket fram på scenen. Ja. Men det er det slaget som, den liksom-troende, som klapper deg på ryggen, kaller deg "broder," nøyaktig som Judas. Men, husk, Han visste fra begynnelsen av. Han vet fortsatt. Ja, sir.

²⁵² Husk, alle disse som lytter til dette lydbåndet, også, det er riktig, dere er i en av de gruppene. Det er nøyaktig rett. Vi skal nå avslutte. Enhver person som er her, nå, enhver person som lytter til dette lydbåndet; og selv om jeg en dag må forlate denne verden, vil disse lydbåndene fortsatt leve videre. Det er riktig. Ser dere? Og dere er i en av disse gruppene. Dere må være i en av dem. Det er eksakt. Dere kan ikke unnfly det. Dere er i en av disse gruppene.

²⁵³ Nå hva? Identifiser deg selv med en Bibel karakter som trodde, om du trodde Ordet da Det ble stadfestet, lik jeg beviste Det i kveld, at det alltid har vært et stadfestet Ord, alltid i motsetning til den populære troen.

²⁵⁴ Hvis du hadde levd på Noahs dager, la meg nå spørre, hvilken side ville du ha vært på, på menighetens side eller Noahs side, profeten? Ser dere?

²⁵⁵ Hvis du hadde levd på Moses' tid, ville du ha trodd Moses sitt budskap etter at Det hadde blitt bevist og stadfestet av Gud? Eller ville du gått med Korah og Datan og dem, og sagt, "Du er ikke den eneste hellige mannen. Andre folk kan gjør disse tingene som du gjør, også?" Ser dere? Du må være i en, og du er det, i kveld.

²⁵⁶ Eller ville du ha stått med Daniel, eller med den menigheten som var der nede i Nebukadnesars selskap som de arrangerte? Ser dere? Ville du ha vært på utsiden, eller ville du ha vært nede ved det skinnende, den—den store tingen de hadde?

²⁵⁷ Ville du ha vært med Elias, den mannen sto alene, ble kalt, "en gammel grinebiter, en mann som hadde mistet forstanden," og sto der på bakketoppen, og hans hode skinte opp der mot solen, med en krokete stav i sin hånd, fuglene matet ham, hm-hm, en grinebiter? Eller ville du stått med prestene og alle dem der nede med Jesabel, og resten av de moderne kledde kvinnene? Og Elias sto opp der, irectesatte dem, så hardt han kunne! Hvilken side ville du tatt med din kone til? Tenk bare. Bare tenk på deg selv i kveld.

²⁵⁸ I Jesu dager, ville du ha stått med denne Gutten som ikke hadde noen legitimasjon? Han hadde ingen tilknytning til kirkesamfunnene. De sa, "Hvilken skole kommer Du fra? Vi har Deg ikke i våre opptegnelser her. Hvordan fikk Du denne visdommen? Hvordan har Du lært disse tingene hvis ikke vi har lært Deg det? Hvilken skole kom Du gjennom? Er Du metodist, presbyteriansk, eller baptist?" Han var ingenting av det. Det stemmer. Han var Ordet. Det er nøyaktig rett, broder. Har du . . .

259 Eller ville du ha tatt side med den ydmyke gamle presten med sin moderne fariseer-tro som virket å være så skånsom og fin, og organisasjonen som sto opp etter Konsilet i Nikea, eller etter Luther organiserte det? Eller hvilken—hvilken gruppe ville du ha vært i? Ville du ha vært i den. . . Hvilken ville du ha vært i? Ville du ha stått med Ordet når du så Det stadfestet og bevist for deg, Det var Budskapet for tiden, eller ville du ha tatt stilling med menigheten? Tenk nå på deg selv i kveld.

260 Ville du ha stått med apostlene, da de så Jesus og alle disse mystiske tingene, da Han presset sammen de predikantene, og sa, “Dere er et slangereir”? De ærlige, gamle forkynnerne som studerte Ordet. Sa, “Dere er ingenting annet enn en røverhule, og dere er—dere er fulle av dødningebein. Dere er ingenting annet en hvitkalkede vegger.” Ser dere? “Du generasjon av ormeyngel.” Ville du ha stått med en slik hissig Fyr, som sto der og irettesatte og rev ned? Sa, “Hvem av dere kan anklage Meg for synd? Hvis Jeg ikke gjør hva Faderen sier. . .”

261 De sa, “Ikke lytt. Den Fyren har fått en ond ånd på Seg. Han er gal. Han er sinnssyk. Han har—Han har fått en djevel-ånd på Seg. Ser dere? Nå, hvordan gjør Han det, Han, det er en spådomsånd i Ham. Dere sier, hva er Han? Hans mor fikk Ham før hun og hennes mann var gift. Ser dere? Ser dere? Hvilken skole kom Han gjennom? Vi har ikke en gang en opptegnelse om Ham at han noen gang gikk på videregående skole.”

262 Og til og med da Han var tolv år gammel, forbløffet Han og forvirret prestene, med Guds Ord. Ser dere? Hvilken skole kom Han ut av? Skolen Ovenfra. Ser dere? “Når dere ser Menneskesønnen komme opp hvor Han kom fra.” Se, det var Hans skole.

263 Men ville du ha stått med de apostlene, med en Mann som det, når oppgjøret kom?

264 Eller ville du egentlig ha gått med de sytti, og sagt, “Vel, vi vil gå tilbake til vår menighet hvis det er måten Du kommer til å lære på, å si at, Du ‘Menneskesønnen’? For, når det kommer til stykket, hvem er Du? Hva er Du? En mann som jeg er, jeg spiser med Deg, og prøver å si at Du er noe. Jeg har voktet Deg. Jeg har sett Din svakhet. Jeg har sett Deg gråte. Jeg har sett Deg gjøre *dette, det* eller det *andre*. Jeg har sett Deg gå i ørkenen med oss, og alt annet som det nå, og Du er bare en mann. Og sier at Du kommer ned fra Himmelen. Det er for mye for meg.” Ville du ha vandret opp med dem? Eller ville du ha vandret bort med de sytti? Eller ville du ha fortsatt videre med apostlene og Kristus?

265 Da Martin prøvde å bevare dåpen i Jesu Kristi Navn, i menigheten, da han fortsatt prøvde å holde fast ved tegn og under og ting, og den Katolske kirken fordømte den mannen og ville ikke engang godta ham i det hele tatt, og kastet ham

ut, ville du ha tatt plassen med den Katolske læresetningen, eller ville du ha stått med Martin? Da han nektet å sette opp alle disse slags bilder av—av døde mennesker, og tilbe dem, tilbe de bildene, og så videre, da han nektet dogmer som ble lagt til, han sa, “La Ordet være Sannheten!” Og Gud stadfestet ham med store tegn og under, og hva han forutsa, skjedde. Og i alt som han gjorde, vandret han i Guds Ånd og beviste det, og ingen av de prestene eller noen kunne gjøre noe med det. Ville du ha tatt hans side og gått med Martin, eller ville du ha gått med den katolske trosbekjennelsen?

266 Nå Ordet, nå Guds Ord eller kirkeogmer, er framfor deg. Kan du ta, godta kirkeogmene, eller vil du ta hva Ordet sier?

267 Husk, til alle tider har det vært som det er rett nå. Der er alltid en populær tro blant folket, og det har alltid vært bare lite granne i motsetning til det ekte Ordet. Husk, det har aldri vært rett ut å benekte Det. Åh, nei. Antikrist fornekte ikke Ordet. Absolutt ikke. Han sier han tror Det, men bare ikke alt av Det slik Det er skrevet her. Ser dere? Ser dere?

268 Satan fortalte Eva. Eva trodde alt av Det uten en liten bit som han sa til henne. De bare tar alt av Det utenom en liten bit. Kan kanskje være, “å gå til dammen,” det kan være noe annet. Du må ta alt av Det, enhver bit, akkurat slik Det er *Her*, se, akkurat slik Det står *Her*. Kan kanskje få deg til å gjøre noen av de første gjerningene om igjen, men det er akkurat hva Ordet sier. Dette har vært satans triks siden han først tok for seg Eva, bare å mistro en bitte liten bit av Ordet.

269 Og, alltid skiller Det menneskene inn i tre grupper, Ordet skiller disse menneskene. Til alle tider har det vært slik. Hver tidsalder som noen gang har vært, har det alltid vært slik, når Gud sendte noe på scenen og klart identifiserer Det, Sitt Ord.

270 Da er det de som følger, som hevder å være troende, og de er det. Der er de som ikke vil snu. De tror Ordet. Så lenge som du er i Ordet, tror de Det.

271 Men når Det kommer litt i motsetning til, hva de tror uansett hvor mye Gud identifiserer Det, sier de, “Vel, jeg—jeg—jeg vet ikke noe om *Det*.” Det er den vantro.

272 Eller følger du med bare for å se om du kan få en sjanse til å si, “Aha, her er det!” En Judas for å dolke noen i ryggen, slik han gjorde. “Jeg visste det ville komme fram før eller senere. Der har du det!” Det er den liksom-troende. Alt, alt av det, ser vi i Bibelen.

273 En liten gutt en gang, her nede i Kentucky, som var oppvokst langt oppe i fjellene, han—han hadde aldri vært et sted der det var et speil. De hadde et lite stykke festet oppe på et tre, men han hadde aldri sett seg selv. Han kom her til Louisville, ble det fortalt, og bodde hos sin mors søster. Og hun

bodde i et av disse fine hjemmene, et gammeldags hjem. Da de gikk inn i et av de—de soverommene som hadde en—en dør med speil i, helt ovenfra og ned i døra. Ser dere?

274 Og da den lille gutten begynte å løpe gjennom huset, stoppet han. Lille Johnny så lille Johnny. Skjønner? Og han klødde seg i hodet, og lille Johnny i speilet klødde seg i hodet. Han lo, og lille Johnny i speilet lo. Han hoppet opp og ned, og lille Johnny hoppet opp og ned i speilet. Skjønner? Han gikk helt nær. Han tenkte det var en liten gutt som han kunne leke med, så han gikk nær. Rett der, han hakket på glasset. Han vendte seg rundt, og hans foreldre iakttok ham. Han sa, “Mamma, det er meg.”

275 Se nå da på *Dette*, og hvem er du? Hm-hm. Hm-hm. Hvilken av *disse* lille Johnny'ene ligner du på? Hvem av dem er du, ser du? Du er en av dem.

276 Det er en av dem, en som ville gå tilbake, ved den første feilen de fant, som de kalte feil. Ser dere?

277 Test det med Ordet og se om det er rett, om Ordet beviser alle ting. Ser dere, prøv alle ting med Ordet. Jesus sa gjør det slik. Ja, sir. “Hold fast på det som er godt.” Det er nøyaktig hva Han sa.

278 Se nå i Guds Ords speil, i de andre tidsaldrene, og se hvilken gruppe av disse tre som du ville bli identifisert med. Tenk nå bare, hvis du hadde levd på Noahs tid, hvis du levde på Moses' tid, hvis du levde i Jesu tid, eller en av dem, uansett hvilken det var, tenk bare på hvilken gruppe du ville blitt identifisert med. Tenk på det i kveld.

279 Så, du som er tilstede. Nå, bare tenk nå. Dette er dypt nå. Og ikke løp over toppen av det. Din nåværende stilling rett nå beviser for deg hvilken gruppe du ville ha vært med der tilbake. Nå, du er din egen dommer, beviser hva du er.

280 Pastor, prest, hvilken gruppe ville du ha vært i da Jesus kom med den uttalelsen som var vanskelig å tro? Hvilken? Hvilken? Etter Han hadde blitt grundig identifisert at Han var Ordet, ser dere, og likevel, den uttalelsen, du har aldri hørt noe slikt som det, “Menneskesønnen, hva vil dere si hvis Han stiger opp inn i Himmelen der Han kommer fra?”

281 Og du sier, “Vel, jeg vet hvor Han ble født. Jeg kjenner Hans pappa, jeg kjenner Hans mamma, og her sier Han at Han skal stige opp der Han kom fra.” Det ville vært litt for mye for deg; ville det ikke det, sir? Hm-hm. Vært lite granne for mye for deg, kunne ikke ha fordøyd Det. Kanskje det er det samme i dag. Se deretter i Guds Ords speil og se hvor du står. Åh, en som forfører mennesker, gjør aldri det du.

282 Se, du er i en av disse gruppene. I din nåværende stilling rett nå, den nåværende sinnstilstand, som, du er her i denne

synlige forsamlingen, og som du vil være i den usynlige forsamlingen ved dette lydbåndet, nåværende sinnstilstand etter å ha hørt dette lydbåndet, beviser for deg hvilken gruppe du er i. Det forteller deg nøyaktig hvor du er, enten du er en troende i Ordet og vil stå med Det, eller om du vil gå ut, eller stenge av lydbåndet. Hmm? Det forteller hva du har gjort. Hvis du ikke ønsker å lytte til Det, og stenger Det av, sier, "Jeg ønsker ikke å lytte til Det," det, det er den vantro. Se, du vil ikke stoppe og teste det å se om det er Sannheten eller ikke. Ser dere? Eller bare henger med og prøver å finne noen feil ved Det, da vet du hvor du er, også. Det viser deg det.

²⁸³ Gud hjelp oss å tro Det og stå ved Det, og være loyale mot Det, og adlyde Ordet, for Han er Ordet. Tror dere det? [Forsamlingen svarer, "Amen."—Red.]

La oss, la oss be.

²⁸⁴ Kjære Himmelske Far, hvor hardt det er, noen ganger, å si disse tingene, og vite at kanskje ti tusener av mennesker vil høre dette på lydbåndet ettersom de går ut over landet og rundt om hele verden. Men, Kjære Herre, det er sant, det er så sant. Jeg ber, Herre, rens først mitt hjerte. O Herre, test meg, prøv meg.

²⁸⁵ Bare se ned på meg Herre. Jeg er svak. Jeg—jeg—jeg... jeg er—jeg er sliten. Jeg er—jeg er utslitt. Halsen min er hås. Mine—mine—mine lepper er—er—er—er liksom, uttørrede. Og, og kroppen min er nedslitt, jeg har blitt gammel. Og—og det vil kanskje ikke bli mange flere ganger, Herre, så mange flere ganger at solen vender, før—før jeg—jeg er borte.

²⁸⁶ Og nå sjekk meg, nå, Far. Og om—om det er noe som jeg gjør galt, og ikke vet om det, åpenbar det bare Du—Du til meg, Herre. Du, vis meg det Du. Jeg, jeg er rede nå til å rette det opp.

²⁸⁷ Jeg ser meg selv over der i Guds Ords speil. Hvor står jeg? Ser jeg mitt bilde reflektere Jesus Kristus? Er det den personen jeg ser i speilet? Ser jeg en av de troende i det Gamle Testamentet, eller de troende i det Nye Testamentet? Ser jeg en liksom-troende? Ser jeg meg selv som en vantro som ikke vil stå og lytte til hele Ordet, og vil ta en denominasjonsidé istedenfor? Ser jeg meg selv henge med og prøver å finne et lite smutthull?

²⁸⁸ Herre, hvis det er slik, bare—bare rens meg, Herre. La mitt hjerte være rent og uforfalsket. Fordi, dette er mitt liv, Herre, jeg... Det er, jeg ønsker det rett. Der er ingen vits i å gjøre det halvveis, hvis det er en måte å virkelig få gjort det på. Jeg, jeg ønsker det i rett stand, Far. Ikke bare det, men jeg ville lede menn galt, og kvinner galt, og folket som jeg elsker, og som elsker meg; da, ville jeg være feilaktig.

²⁸⁹ Og, Far, om det er noe, om jeg tenkte i kveld at om noen denominell menighet hadde rett; eller Kirke Rådet hadde rett, hvis majoriteten av folket hadde rett; Herre Gud, hjelp meg å

være nok mann, og nok Kristen, til å innrømme mine feil og stå her og sende disse menneskene hvor jeg tror det ville være rett. Rens meg. La meg granske og se. Men når det kommer til disse tingene, Herre, så langt som jeg kan se det, så har de formene og forneker Ordet; du kan fortelle Dem det, og likevel vil de si, "Vel, det spiller ingen rolle. Det . . . Gud forventer ikke Det nå."

²⁹⁰ Herre, jeg tror at Du er den samme Jesus. Du er den samme Gud som Du alltid har vært. Du er fortsatt Gud, og Du forandres ikke. Jeg tror at denne Bibelen er Ditt Ord, og jeg tror at Du og Ditt Ord er det samme.

²⁹¹ Og jeg ber, Gud, at Du vil gi oss av Din Hellige Ånd, for å levendegjøre Ordet, å gi oss levendegjørende Kraft; at, en dag når dette livet er over, og Du er ferdig med oss, at vi vil bli levendegjort og stige opp i Himmelen hvor vi var i Guds tanker, før verdens grunnleggelse. Gud, gi det.

²⁹² Tilgi oss våre synder, Far. Hvis der er menn eller kvinner her, som står i den andre gruppen, ved siden av de sanne troende i Ordet, Gud, rens deres hjerter. Hvis der er noen som lytter til lydbåndet, eller kommer til å lytte til det, ber jeg om renselse av deres hjerter, at Du vil rens dem, Herre. Jeg—jeg ønsker ikke å se dem fortapt. Gud, jeg ber at Du vil—Du vil hjelpe oss å forstå at en feil ikke vil—ikke vil rette opp en annen feil. Der er bare en måte å gjøre det på, det er å få begge feilene ut av veien, å få det rett. Og jeg ber Far, at Du vil gi det til oss, gjennom Jesus Kristus vår Herre.

²⁹³ Med våre hoder bøyd, våre hjerter bøyd, vil jeg nå at du bare skal stoppe opp noen få minutter.

²⁹⁴ Da jeg så visjonen av helvete, som en—en liten gutt, og dets redsler. Så jeg kan ta feil i dette. Det kan kanskje bare være en forutanelse. Det kan kanskje. Jeg vet ikke. Det syntes som om jeg var et sted. Det var så naturlig.

Deretter, for ikke så lenge siden, så jeg de velsignedes rike.

²⁹⁵ Da jeg var i de fortaptes riker, skrek jeg, "O Gud, aldri la en person komme hit!" Dere kan ikke, det finnes ikke noe tungemål til å beskrive for deg hvilke redsler det var. Det finnes ingen måte for meg å fortelle dere det. Hvis dere tror at det er et brennende helvete, fullt av ild og svovel, ville det være en—en kjølig skyggefull grønn eng sammenliknet med synet av hvilke redsler denne fortapte tilstanden var i, og den elendighet som er—som er knyttet til dette stedet.

²⁹⁶ Og hvis jeg prøvde å tale til deg om de tingene som er hinsides menneskelig forståelse, ville jeg fortsatt ikke kunne beskrive stedet til de velsignede, hvor fredfullt! Aldri måtte dø, aldri bli gammel, aldri bli syk; alltid være ung, alltid være frisk, og aldri dø; Evig Liv, i ungdommens velsignelse, og ingen synd eller noe annet! Åh, der er bare ingen måte å uttry . . . beskrive, beskrive det.

²⁹⁷ Til og med Paulus, han sa, “Øye har ikke sett, øre har ikke hørt, heller ikke har det noen gang kommet inn i menneskes hjerte,” du kan ikke engang forstå det; der er ingen måte å forklare det på, “hva Gud har beredt for dem, som elsker Ham.”

²⁹⁸ Og nå, ettersom dette visselig er sant, både her og i den usynlige forsamlingen, vi er avbildet her, i kveld, i en av disse gruppene. Enten er vi ekte troende. . . Test det med Ordet. Hvis Ordet sier en spesiell ting, og menigheten sier noe annet, hva vil du ta? Se i Guds Ords speil og se hvilken gruppe du er i. Og hvis du ikke er, i kveld, verken her eller i den usynlige forsamlingen, hvis du ikke er, hvis du ikke er av det troende slaget, kan jeg bare be et bønnens ord for deg nå, at du vil komme inn i blant de troende?

²⁹⁹ Og vil du tilkjennegi med det samme, framfor Gud; med ditt hode bøyet, deres hjerter bøyet, deres øyne lukket, framfor Gud? Noen ganger er folk bare litt redde, vet du, for på en måte å løfte opp sine hender, redd naboen sin. . . Noe, de ikke burde være på den måten, men de—de burde være villige til å reise seg opp, og si, “Jeg, jeg er feil. Jeg tar feil.”

³⁰⁰ “Den som—den som dekker over sin synd skal ikke ha framgang, men den som vil bekjenne sin synd vil få nåde.” Ser dere? Hva er *synd*? “Vantro,” vantro på (hva?) Ordet.

³⁰¹ Nå, hvis du ikke er i den gruppen, og der er ting som—som du ser i Bibelen som du ganske enkelt. . . i—i ditt. . . i—i ditt—ditt intellekt, du—du kan ikke se det. Du bare. . . Du vet at Bibelen sier så, men du bare. . . Du kan ikke forstå det, og likevel ønsker du det. Du sier, “Gud, la meg få forståelsen. Jeg vil adlyde Deg.”

³⁰² Kan du løfte hånden din, og si, “Husk meg idet vi ber”? Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Det er bra. Ser dere?

³⁰³ Tenk virkelig over det, “Er der noe i Bibelen som jeg—jeg bare—jeg bare ikke kjenner? Jeg—jeg—jeg er—jeg er—jeg er redd for at jeg vil finne meg selv i en av de andre kategoriene. Kanskje jeg vil finne meg selv med de sytti, at jeg. . . Der er bare noen ting som jeg. . . Det er for vanskelig for meg å forstå hvordan at—at Gud ville gjøre disse tingene, hvordan Han kunne være, hvordan Jesus kunne være den samme, hvordan—hvordan disse tingene. Jeg—jeg forstår Det ikke. Jeg ønsker å forstå Det. Jeg—jeg ønsker å tro Det. Og, Gud, hjelp min vantro. Jeg—jeg ønsker å være en del av Det. Jeg ønsker å være en delaktig i Ordet. Jeg ønsker Det i meg.”

³⁰⁴ “Hvis dere blir i Meg, og Mine Ord blir i dere, da be om hva dere vil.” Johannes Evangeliet 15. Vi vet at det sant. Se, “Hvis dere blir,” ikke inn og ut, inn og ut, men, “hvis dere blir i Meg,” og Han er Ordet, “og Det bor i dere, be da om hva dere vil og det skal bli gitt til dere. Dere skal få det.”

305 “Den som mottar Mine Ord og tror på Ham som sendte Meg, har allerede passert fra døden til Livet.” Men kan dere motta Ordet, først? Kan dere motta Ordet, hele Ordet, hele Kristus? Kristus er det salvede Ordet. Han er Ordet, salvet.

306 *Kristus* betyr “den Salvede,” det salvede Ordet for den dagen, manifestert, Frelseren, Forløseren. Det er da Han skulle komme, og Han var den salvede Personen til å ta den plassen.

307 Nå er det Den Hellige Ånd i de siste dager som skinner fram aftens-Lysene, restaurerer tilbake Troen som har blitt trampet ned, gjennom denominasjonene; fordømmer denominasjonene og kommer tilbake til den originale Troen, med original Bibel Tro; den originale Bibelen, tro ethvert Ord av Den, ikke legge til for å få Den til å si *dette* eller *det*. Bare si Det på måten Det er sagt, og du ønsker å tro det på den måten.

308 Er der noen som ikke har løftet sine hender, som ønsker å løfte sine hender og si, “Gud, husk meg”?

309 Gud velsigne deg, dame. Gud velsigne deg, unge dame. Gud velsigne deg, deg. Fint. Gud velsigne deg, lille kamerat. Gud velsigne deg, min søster. “Jeg vil ha Ham.” Og Gud velsigne deg, søster, over til høyre for meg. Og velsign deg, bak der. “Jeg ønsker . . .” Og Gud velsigne deg, unge mann. Og du, søster, over her. Du, broder, over på den andre siden, Herren velsigne deg. Gud velsigne deg bak der. “Bare husk meg, Herre.”

310 Husk nå, dere løfter ikke hånden for meg; for Ham. Rett bakenfor meg, nå, Herren ser din hånd. Selv om jeg ikke ser den, ser Han det. Han kjenner ditt hjerte. Han vet hva som pulserer der. Han kjenner dine hensikter. Han vet hvilket motiv du har for den hensikten. Gud velsigne deg, broder.

311 Noen andre, “Jeg ønsker å tro hele Ordet.” Gud velsigne deg. Ja vel. Gud velsigne deg. “Hjelp meg, Herre, hjelp meg.” Herren ser deres hender. Ja, sir. Slik er det. “Der er ting som jeg—jeg ikke kan forstå. Jeg—jeg ønsker ikke å være en vantro. Skjønt jeg ikke forstår dem, ønsker jeg å tro det, uansett. Jeg er rede til å si, ‘Herre Gud, her er jeg. Jeg ønsker å tro. Hjelp min vantro, Herre.’” Gud være med dere. Gud velsigne dere. Mange, mange hender er oppe, og løftes opp fortsatt.

312 Du sier, “Broder Branham, hjelper det?” Løft hånden din opp en gang, med en ekte, rett hensikt, og finn ut hva du mener om det.

313 Du har vitnet om at der er litt i ditt liv, vet du. Der er lite granne, som du ikke ønsker skal være der, men det er der, likevel. Du undrer deg på hvordan det kunne bli gjort. “Og, Herre, forby at jeg skulle være en Judas. Forby at jeg skulle følge med i—i et Budskap, og bare prøve å tenke at det en eller annen dag skulle være en liten feil som vil dukke opp. O Gud, ikke meg. La meg stå rett med Ditt Ord. Ser dere?”

Eller kanskje jeg skulle være en vantro som helt enkelt tenker, 'Vel, hvis—hvis . . . vel, hvorfor sier ikke resten av dem det?' Ser dere? Jeg—jeg ønsker ikke å være slik heller. Jeg ønsker å være en troende. Jeg ønsker. Jeg ser Guds Ord for tiden. Jeg ser Gud i Det. Og, Herre, gjør meg til en del av Ordet. Gjør meg del av Det. Jeg ønsker å være del av Det." Herren velsigne deg.

³¹⁴ La oss nå be. Og enhver person, be du for—for deg selv, og jeg skal be for deg. Visste du, en dag kommer vi til. . . kommer vi ikke til å være sammen, muligens, på en stund. Noen av oss vil bli hentet, og vi vil ikke være sammen. Der er mange av oss her, hvor av, noen av oss blir gamle. Noen av oss, vi vet ikke. Selv den unge dør. Vi dør i alle aldre. Vi må skilles, og denne tingen må bli avgjort. Og du kan ikke komme dit på måfå, du må komme mens du er ved dine fulle fem.

³¹⁵ Du sier, "Vel, like før jeg dør, hvis jeg kan se Det." Nei, ikke gjør det. Du vil kanskje ikke være ved dine fulle fem da. Du kan bli drept før du kommer hjem, i en ulykke. Du kan dø i et hjerteattakk. Vi vet ikke hva som kommer til å skje; bare Gud vet det. Jeg vet ikke.

³¹⁶ Jeg ser folk på utsiden, til og med, løfter sine hender i vinduet. Ser dere? Ja, Gud velsigne.

³¹⁷ "Jeg—jeg ønsker—jeg ønsker å være rett. Jeg—jeg—jeg—jeg ønsker å være rett." Og la oss nå gjøre det akkurat, nå, akkurat nå. Bare, du kan avgjøre det en gang for alle, fra bunnen av hjertet ditt, hvis du oppriktig sier, "Herre Jesus, uansett hva det er, eller hva noen andre sier, Ditt Ord skal være først i mitt liv. Jeg ønsker Det i mitt liv. Du er Ordet. Bibelen sier det, og jeg tror at Bibelen er Guds Ord. Og jeg vet at trosbekjennelsene og dogmene, som er blitt innsprøytet i Det, har forårsaket en mengde hykleri. Herre, rens meg fra slikt stoff som det, og la meg være helt og fullt Din. Jeg løfter mine hender til Deg. Jeg løfter mitt hjerte til Deg, min røst til Deg, min bønn til Deg. Gud, vær meg nådig."

³¹⁸ Og mine hender er oppe, også, Herre. Rens meg, O Herre, fra all vantro.

³¹⁹ Skjønt Han kanskje ikke gir meg den—den Kraften å vandre lik Enok og som ikke måtte dø, men bare ta en ettermiddagstur og gå Hjem med Ham; men, Gud, jeg tror at det vil skje, fordi jeg vet at der skal være en Bortrykkelse i den siste tiden, og arbeidet skal bli utført hastig.

³²⁰ Og, Far, vår kalender sier således, tretti-seks år til og arbeidet kan være over, og Du vil måtte komme en eller annen gang innen det ellers vil der ikke bli noe kjød frelst. Og så er vi blitt fortalt, av tidsregnerne og de—og de menneskene som undersøker slike ting, at vi absolutt har rykket fram mange, mange år fra det, mange år lenger framme. De forteller oss, ut

fra kalenderne, at vi er langt lenger framme enn det; kanskje der bare er femten eller tjue år tilbake. Jeg vet ikke, Far. Men jeg vet, selv i henhold til kalenderen vår, er vi nesten der.

³²¹ Jeg ser hvor der ikke kan være noe håp igjen, Herre. Det kommer en. . . Hvis de noen gang slipper løs de bombene på hverandre, Herre, vil det—det—det ikke være noen krigsfront. De vil, de vil ødelegge hverandre. Og, Herre, det henger der, og selv Bibelen sier at hele himmelen og jorden vil være i brann. Gud, jeg ser timen nærme seg.

³²² Jeg tenker på drapet på presidenten, og ser så at en annen ond mann kommer inn, uten la mannen få en retts sak, og skyte ham ned i kaldblodig mord. O Gud, den ene er like skyldig som den andre. De har ingen rett til å gjøre det. Ondskap i vår egen nasjon, ment å være en kristen nasjon, hvilket dårlig eksempel vi er, Herre, som kristne. Tilgi oss, Herre, våre synder.

³²³ Hjelp oss, O Gud, spesielt Din Menighet, de som er døpt inn i det mystiske Kristi Legeme. Som, "Det er Ånden som levendegjør," sa Du. Og slik Menneskesønnen steg opp, slik skal Hans Legeme stige opp. Og Han er Hodet; Hans Menighet er Legemet. O Gud, det er Hodet som leder Legemet. La Ordets Lederskap guide Kristi Legeme. Og må jeg være en del av det Legemet, Herre.

³²⁴ Jeg ber for disse menneskene som løfter sine hender, og alle som er tilstede og alle som vil være ved lydbåndene. Herre Gud, jeg ber oppriktig. Ta dem inn, Herre. Du ser til deres hjerter. Du vet hva de er. Men, som Din tjener, går jeg—jeg i forbønn for folket, Herre. Jeg—jeg elsker dem. Jeg elsker dem.

³²⁵ Og jeg—jeg—jeg prøver bare å gjøre dette fordi jeg føler at Ditt oppdrag for meg er å gjøre det. Så, Far, her er jeg, og gjør det beste jeg kan med. . . Tilgi meg mine hjelpeløse mistak, Herre. Jeg ber om at Du vil—Du vil gi meg styrke, så jeg vil være i stand til å gjøre det tydeligere for folket.

³²⁶ Vær nå med oss her i tabernaklet, i kveld. Se ned på disse, Herre, de som løftet sine hender i tabernaklet. Saumfar meg, O Herre, og prøv meg. Og hvis der er noe galt i meg, rens meg, Far. Gi det. Rens denne menigheten.

³²⁷ Rens oss alle, Herre, så Ordet kan bli kjød iblant oss og bli gjort kjent for verden på denne dag. Gi det, Far. For, jeg overgir disse, med meg selv, og denne teksten, og med denne forsamlingen, og med Ditt Ord og Ditt løfte, for våre sjelers frelse, i Jesu Kristi Navn. Gi det, Herre.

³²⁸ Må Guds Kraft komme over oss og salve oss, alle sammen fra pastoren til vaktmesteren, og hver person som er tilstede. Må Den Hellige Ånd komme og ta Sin plass i vårt hjerte, og ta ethvert Guds løfte og åpenbare for oss at Ditt Ord er Sannheten. Gjennom Jesu Navn ber jeg.

329 Og mens vi har våre hoder bøyet. “Jeg kan...”Ønsker bare at organisten, om hun vil, kan gi oss en akkord til denne sangen, “Jeg kan høre min Frelser kalle. Hvor Han leder meg vil jeg følge.” *Hvor Han Leder Meg Vil Jeg Følge.*

. . . min Frelser kalle, (Hva er Han? Ordet!)
 Jeg kan høre min Frelser kalle,
 Jeg kan høre min Frelser, (fornekt nå dine
 dogmer og ting)
 Ta ditt kors og følg- . . .

330 “Den som ikke vil ta opp sitt kors og følge Meg, Ordet, er ikke verdig å være Min disippel.”

Hvor Han leder (tilbake til Bibelen, er hvor
 Han vil lede deg) . . . vil følge,
 Hvor Han leder meg vil jeg følge,
 Hvor Han leder meg vil jeg følge,
 Jeg vil . . . (Hvis det er til vannbassenget, i
 Hans Navn; hvis det er til alteret, for å bli
 kvitt min skam!) . . . hele veien.

331 [Broder Branham begynner å nynne *Hvor Han Leder Meg Vil Jeg Følge*—Red.]

. . . Ham gjennom dommene, (Der er det, rett
 nå.)
 Jeg vil . . .

332 Hvilken side er du på? Hva ser du i din egen refleksjon i Bibelen, Guds spel, hvis jeg nå blir dømt av Ordet?

Jeg vil gå med . . .

333 “Jeg vil gå med Ordet, uansett hva det koster. Jeg går gjennom Guds dom. Hvis jeg må ta en av plassene, gjør meg til en troende, helt med, Ordet.”

. . . med Ham, med Ham hele veien.
 For hvor Han leder meg, vil jeg . . .

334 Tenk over det nå, virkelig nøyen nå. “Han leder . . .”



TRE SLAGS TROENDE NOR63-1124E
(Three Kinds Of Believers)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag kveld, den 24. november 1963 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org